

1893 - 1963
70-й РІК ВИДАННЯ
І ОДУЖЕН ОВОЄМУ
НАРОДОВІ ТА ПРАВДІ

СВОБОДА
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація:
"Свобода", 81-83 Grand St.
Jersey City, N. J.
HENDERSON 4-0237
HENDERSON 4-0807
УНІОСОЗ: HENDERSON 5-8740
— Тел. з Нью-Йорку: —
BARELY 7-4125
УНІОСОЗ: BARELY 7-5337

РІК LXX. Ч. 207.

ДЖЕРСІ СІТІ І НЬО ЙОРК, СЕРЕДА, 30-го ЖОВТНЯ 1963 10 ЦЕНТІВ — 10 CENTS

JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, OCTOBER 30, 1963 No. 207. VOL. LXX.

АМЕРИКА ПЛАНУЄ РЕОРГАНІЗАЦІЮ ПРОГРАМИ ЛЕТУ НА МІСЯЦЬ

Вашингтон. — В урядових і конгресових колах почалася дискусія на тему висилки людини на Місяць, що, з дотеперішньої програмою, мало статися до 1970-го року. Тепер виникає питання, чи не можна сповільнити цю програму після того, як Хрущов заявив, що СРСР не буде вести переговори із ЗДА в програмі вислати астронавтів на Місяць. Сповідання програми було б також і фінансовою полегшенням для цієї країни, яка тепер видає на космічну програму майже по 7 мільярдів доларів річно. В політичних колах міркують, що після заяви Хрущова важко буде Президенту дістати гроші на космічну програму в такій кількості, щоб можна було ще в цій декаді здійснити місячну програму, а то тим більше, що вже й давніше були в Конгресі голоси проти видавання надто великих сум на космічні плани на те тільки, щоб можна було перед СРСР вислати своїх астронавтів на Місяць. Але є й такі голоси, які твердять, що не можна дозволити на те, щоб ЗДА керувалася при здійсненні своїх планів заявою Хрущова, а то тим більше, що СРСР, як виходить із заяв совєтських фахівців, в найближчому часі планує перевести пробні літати до Землі в тій цілі, щоб здійснити переступку з однієї кабіни до іншої, та щоб випробувати літати з двома чи й трьома астронавтами. Але голова Сенатської Космічної Комісії, сенатор Клінтон Андерсон, заявив, що після заяви Хрущова існує все таки сумнів, чи СРСР дійсно не думає про те, щоб випередити

ЗДА в леті до Місяця. СРСР має, поки що, сильніші ракети в порівнянні із ЗДА, і тепер, згідно з даними розвідки, там не робиться зусиль в тому напрямку, щоб побудувати сильнішу ракету від тієї, яку планують побудувати в ЗДА до 1965 - 1966-го року. Крайова Аеронавтична і Космічна Адміністрація повідомила 28-го жовтня, що вона зреагувала дещо дотеперішню програму лету людини до Місяця. В першу чергу Адміністрація подбас про те, щоб була повна концентрація зусиль в цій програмі, щоб всі агенції, які беруть участь в цій програмі, якнайтісніше з собою співпрацювали. Адміністрація обстоює ту думку, що поки що не можна сповільнювати всієї програми. Цю справу можна буде вирішити аж після 1965-66 років, коли буде видно, що продукція ракет Сатурн адалася. Ця ракета має бути сильніша від найсильнішої досі совєтської ракети. Тоді то уряд ЗДА буде в такому становищі, що зможе сповільнити дещо свою космічну програму, не боячися, що СРСР зможе зробити якусь несподіванку. Очевидно, що залежатиме, чи СРСР дійсно припинив свою продукцію сильних ракет, як про це недавно говорив совєтський прем'єр Хрущов. Конгресмен Джеймс Д. Вікерс, республіканець із Пенсильнії, сказав, що ЗДА може погіршити стан державної безпеки, займаючися летом до Місяця, а СРСР тимчасом підготується може до використання космосу для військових цілей. Уряд в першу чергу має дбати про безпеку цієї країни — казав цей конгресмен.

„Запорозька Січ” у Брукліні відзначила своє 55-річчя

Бруклін, Н. Й. — минулої неділі, 2-го жовтня, місцеве „Запорозька Січ”, 325-й Відділ Українського Народного Союзу, врочисто відзначило 55-річчя свого існування та своєї праці. На програму святкування, що відбулася в залі місцевого Українського Народного Дому в год. 4-й по полудні, склалися: американський національний гімн у виконанні оперової співачки Марії Лісогої, український національний гімн, що його зачитував оперовий співак Лев Рейнарович, молитва, яку провів вчч. о. декан Вол. Андрушків, привітання, що його виголосив голова Відділу Іван Бішко, та промова головної передсідки УНС Йосипа Лісогої про потреби і можливості нашого дальшого розвитку, та промова голови Окружного Комітету Відділів УНС в Нью-Йорку ади. Івана Флиса про дотеперішні досягнення нашої праці, судді Марсела Вагнера про потребу спільної дії, яка має забезпечити найкращі успіхи, а далі промови сеньора Громади Юліана Павчака і ади. Степана Яреми та численні привітання від братніх Відділів УНСОУ, (5, 8, 37, 130, 158, 194, 204, 267, 293, 327 і 361), двох Відділів (21 і 22) Союзу Українок Америки, УНК-мітету та Українського Народного Дому. В мистецькій частині програми виступали закладі оперові співаки Марія Лісогої і Лев Рейнарович, виконуючи в'язанку українських пісень. У програмі святкування нагороджено Почесними Грамотами УНСОУ членів-основників та піонерів Відділу-ювілянта. Святком проводили, представляючи та кож гостей, Володимир Клозник, Закінчено імпрезу молитвою, яку провів вчч. о. декан Вол. Андрушків, разом з прийняттям на цих святкуваннях вчч. о. І. Рейнаровичем.

В ТОРОНТІ ЖИВЕ 60 000 УКРАЇНЦІВ

Торонто. — Згідно з повідомленням щоденника „Торонто Дейлі Стар” з 17 жовтня ц. р. Торонто має 1,700,000 населення. В тім числі около 1,000,000 населення з британського походження, 150,000 італійців, 75,000 німців, 60,000 українців, 50,000 поляків, 45,000 мадярів, коло 25,000 греків. А м е р и к а н ц ів дещо більше як 20,000, а 20,000 осіб японського, згідно китайського походження. Дещо нижче 10,000 становить населення австрійського походження. Далше йдуть менші етнічні групи як словаки, чехи, філіпінці й інші.

Проблема українського шкільництва в Клівленді-Пармі була предметом нарад із суперінтендетом міських шкіл

Представники українського шкільництва в Клівленді-Пармі під час конференції із суперінтендетом міських шкіл. Сидять (зліва): проф. К. Мельник і суперінтендет П. В. Брігс. Стоять (зліва): проф. Б. Футей і проф. Т. Шмагала.

Клівленд, Огайо (І.Г.). — Недавно відбулася зустріч розмова між П. В. Брігсом, суперінтендетом публічних шкіл в Клівленді-Пармі, Парма-Нейтс, Севен Гілл та К. Мельником (Т-во Рідна Школа, Шкільна Рада УККА), Т. Шмагалою, (учитель середньої школи, представник української громади) і Б. Футей (учитель середньої школи, учитель Школи Українознавства). Темою розмови були проблеми: розріз міста, потреба нових шкіл-будинків, українські приватні школи, розбудова українських відділів в публічних бібліотеках. Зі слів П. В. Брігса ми довідалися, що впродовж останніх 15 років приплив учнів до публічних шкіл зріс на 650 відсотків, т. зв. щороку прибуває нових 1200 учнів. В парі з тим відчується некуча потреба нових шкіл, в яких би могли навчатися нові діти. В близьких роках потрібно буде нових 330 кімнат-класів із повним устаткуванням, нових бібліотек, розбудови парків в грі для молоді, ітд. Сьогодні в публ. школах є місце на 20,300 учнів, а виписалося! Крім того, заіснувала потреба розбудувати новий Комерційний коледж на Пармі, який поки що приміщується в кількох середніх школах, і працює у вечірніх годинах. Відчувається потреба розбудови вечірніх шкіл-курсів чужих мов для старших. В парі з тим, говорили українці-дискутанти, впродовж тих самих 15 років розрізся також український став поселення на Пармі й околицях. Сьогодні це існують досить сильні осередки в давні українські „сади-сайди”, на сході Клівленду, та громади в Лейквуді й Брукліні, але гарно розростається „українська Парма”... Українці на Пармі й околицях, — це вже певний чинник в адміністративній політиці, з яким треба рахуватися. Тут існує 8-ми класова цілоденна школа при укр. кат. церкві св. Йосафата (із 600 дітьми), та будуватиметься гайскул, тут Школа Українознавства Т-ва Рідна Школа (330 дітей), яка міститься в 13-ти класах однієї публічної школи, тут діє і розвивається Українська Ліга на Пармі, (Закінчення на 4-й стор.)

Інж. Роман Яримович обраний на лісмайстра Українських Лісників

Нью-Йорк. — В суботу 26-го жовтня на Великому Зборі Українських Лісників в Нью-Йорку обрано новий провід Лісницького Об'єднання О. ВУЛД, з інж. Романом Яримовичем на чолі як лісмайстра. До нового проводу увійшли ще: д-р інж. Мисослав Чаповський та ліс. Лев Пришляк, а до Контрольної Комісії — інж. Анатолій Гудзовський, ліс. Петро Ушак та інж. Юліан Козак, а на редактора „Лісницького Вістника” — вибрано понові інж. Івана Вітінюка. За 17 років своєї існування Товариство зуміло згуртувати і зберегти в своєму ряді фаховий лісницький світ, що в останньому ча-

ЮЛІАН КОТЛЯР ОБРАНИЙ НА ГОЛОВУ ООЛ П'ЯТИ ЛЕМКІВСЬКИХ З'ЇЗДІВ В НЬО ЙОРКУ ЗАПРО- ТЕСТУВАВ ПРОТИ НАСТУПУ НА ПАМ'ЯТНИК Т. ШЕВЧЕНКОВІ У ВАШИНГТОНІ ЗАКЛИКОМ ДО ВСІХ ЛЕМКІВ СКЛАСТИ ПОЖЕРТВУ НА ПАМ'ЯТ- НИК І ВЗЯТИ УЧАСТЬ У ЙОГО ВІДКРИТТІ

Нью-Йорк. — В минулу суботу, 26-го жовтня, тут, в приміщенні товариства „Дністер”, 361 Відділу УНСОУ, відбулася П'ятий З'їзд Організації Оборони Лемківщини, яка гуртує українців ЗДА і Канади, що прибули з Лемківщини. На З'їзді порушено ряд актуальних проблем загальної, громадської значення, а тому числі також недавній виступ „Вашингтон Пост” проти побудови пам'ятника Шевченкові в Вашингтоні. Однодушно схвалено резолюцію, в якій закликається всіх лемків, щоб вони й всі українці в Америці, скріпленими жертвенністю на пам'ятник і збільшеною відданістю ідеям Шевченка відповіли на цей і подібні виступи проти українського народу і його духового сувожого Т. Шевченка. В іншій резолюції стверджено, що американські поляки в Америці навіть пошкоди не наробили розуму, що виявили недавні збори „Польоні” в Філадельфії, які вимагали прилучення до Польщі третини української території. Збори відкрив голова організації проф. Ів. Сківринський привітанням делегатів, після чого за успіх З'їзду провів молитву о. д-р М. Соловій з церкви св. Юра. Зборами керувала президія в особах д-ра Ярослава Падоху, як голови, та Василя Манька з Ньюарку і Павла Харидчака з Торонта. Після звіту з діяльності голови, що обіймав такі вдалі імпрези, як сторіччя українського гімну, музику якого склав лемко о. М. Вербицький, та вже традиційні щорічні лемківські американсько-канадські зустрічі, звітнував фінансовий секретар Михайло Фарбицький про підмогу для лемків на Лемківщині і на заході в Польщі, передусім для студентів середніх шкіл; про зложення поважної суми \$ 380 на докінчення української Енциклопедії Українознавства в Сарселі, \$ 220 на пам'ятник Шевченкові у Вашингтоні та про поважні суми, зібрані на видавничий і допоміжний фонди. Особливо призначення підкреслено пожертву Українського Народного Союзу на лемківську справу в сумі \$ 150. В далшому звітнував і заст. голови Юліан Котляр, рекорд, скерпав Василь Скомський, касир Теодор Вислоцький, орг. реф. Ол. Кобаса, голова товариства суду Ярослава Гура та голова контрольного комісії (Закінчення на 4-й стор.)

В Нью-Йорку відбувся успішний концерт в пошану Василя Барвінського

Нью-Йорк. — Український Літературно-Мистецький Клуб під протекторатом Об'єднаного Комітету на м. Нью-Йорк влаштував в неділю 27-го жовтня в залі Українського Народного Дому Концерт, присвячений пам'яті Василя Барвінського, у виконанні оперового співака-баритона українського і чужих сцен Теодора Терена. На програму Концерту склалися три композиції В. Барвінського до слів поетів, три композиції до народних пісень, дві арії Дж. В. Перголезі та по одній арії з опери „Ернані” Дж. Верді і „Фавста” Ш. Гуно. Співак виконав також „Весніку” Матюка, „Минули літа молоді” О. Нижанківського, „Ой вербо, вербо” Людкевича, „За-го жовтня в залі Українського Народного Дому Концерт, присвячений пам'яті Василя Барвінського, у виконанні оперового співака-баритона українського і чужих сцен Теодора Терена. На програму Концерту склалися три композиції В. Барвінського до слів поетів, три композиції до народних пісень, дві арії Дж. В. Перголезі та по одній арії з опери „Ернані” Дж. Верді і „Фавста” Ш. Гуно. Співак виконав також „Весніку” Матюка, „Минули літа молоді” О. Нижанківського, „Ой вербо, вербо” Людкевича, „За-го жовтня в залі Українського Народного Дому Концерт, присвячений пам'яті Василя Барвінського, у виконанні оперового співака-баритона українського і чужих сцен Теодора Терена. На програму Концерту склалися три композиції В. Барвінського до слів поетів, три композиції до народних пісень, дві арії Дж. В. Перголезі та по одній арії з опери „Ернані” Дж. Верді і „Фавста” Ш. Гуно. Співак виконав також „Весніку” Матюка, „Минули літа молоді” О. Нижанківського, „Ой вербо, вербо” Людкевича, „За-го жовтня в залі Українського Народного Дому Концерт, присвячений пам'яті Василя Барвінського, у виконанні оперового співака-баритона українського і чужих сцен Теодора Терена. На програму Концерту склалися три композиції В. Барвінського до слів поетів, три композиції до народних пісень, дві арії Дж. В. Перголезі та по одній арії з опери „Ернані” Дж. Верді і „Фавста” Ш. Гуно. Співак виконав також „Весніку” Матюка, „Минули літа молоді” О. Нижанківського, „Ой вербо, вербо” Людкевича, „За-го жовтня в залі Українського Народного Дому Концерт, присвячений пам'яті Василя Барвінського, у виконанні оперового співака-баритона українського і чужих сцен Теодора Терена. На програму Концерту склалися три композиції В. Барвінського до слів поетів, три композиції до народних пісень, дві арії Дж. В. Перголезі та по одній арії з опери „Ернані” Дж. Верді і „Фавста” Ш. Гуно. Співак виконав також „Весніку” Матюка, „Минули літа молоді” О. Нижанківського, „Ой вербо, вербо” Людкевича, „За-го жовтня в залі Українського Народного Дому Концерт, присвячений пам'яті Василя Барвінського, у виконанні оперового співака-баритона українського і чужих сцен Теодора Терена. На програму Концерту склалися три композиції В. Барвінського до слів поетів, три композиції до народних пісень, дві арії Дж. В. Перголезі та по одній арії з опери „Ернані” Дж. Верді і „Фавста” Ш. Гуно. Співак виконав також „Весніку” Матюка, „Минули літа молоді” О. Нижанківського, „Ой вербо, вербо” Людкевича, „За-го жовтня в залі Українського Народного Дому Концерт, присвячений пам'яті Василя Барвінського, у виконанні оперового співака-баритона українського і чужих сцен Теодора Терена. На програму Концерту склалися три композиції В. Барвінського до слів поетів, три композиції до народних пісень, дві арії Дж. В. Перголезі та по одній арії з опери „Ернані” Дж. Верді і „Фавста” Ш. Гуно. Співак виконав також „Весніку” Матюка, „Минули літа молоді” О. Нижанківського, „Ой вербо, вербо” Людкевича, „За-го жовтня в залі Українського Народного Дому Концерт, присвячений пам'яті Василя Барвінського, у виконанні оперового співака-баритона українського і чужих сцен Теодора Терена. На програму Концерту склалися три композиції В. Барвінського до слів поетів, три композиції до народних пісень, дві арії Дж. В. Перголезі та по одній арії з опери „Ернані” Дж. Верді і „Фавста” Ш. Гуно. Співак виконав також „Весніку” Матюка, „Минули літа молоді” О. Нижанківського, „Ой вербо, вербо” Людкевича, „За-го жовтня в залі Українського Народного Дому Концерт, присвячений пам'яті Василя Барвінського, у виконанні оперового співака-баритона українського і чужих сцен Теодора Терена. На програму Концерту склалися три композиції В. Барвінського до слів поетів, три композиції до народних пісень, дві арії Дж. В. Перголезі та по одній арії з опери „Ернані” Дж. Верді і „Фавста” Ш. Гуно. Співак виконав також „Весніку” Матюка, „Минули літа молоді” О. Нижанківського, „Ой вербо, вербо” Людкевича, „За-го жовтня в залі Українського Народного Дому Концерт, присвячений пам'яті Василя Барвінського, у виконанні оперового співака-баритона українського і чужих сцен Теодора Терена. На програму Концерту склалися три композиції В. Барвінського до слів поетів, три композиції до народних пісень, дві арії Дж. В. Перголезі та по одній арії з опери „Ернані” Дж. Верді і „Фавста” Ш. Гуно. Співак виконав також „Весніку” Матюка, „Минули літа молоді” О. Нижанківського, „Ой вербо, вербо” Людкевича, „За-го жовтня в залі Українського Народного Дому Концерт, присвячений пам'яті Василя Барвінського, у виконанні оперового співака-баритона українського і чужих сцен Теодора Терена. На програму Концерту склалися три композиції В. Барвінського до слів поетів, три композиції до народних пісень, дві арії Дж. В. Перголезі та по одній арії з опери „Ернані” Дж. Верді і „Фавста” Ш. Гуно. Співак виконав також „Весніку” Матюка, „Минули літа молоді” О. Нижанківського, „Ой вербо, вербо” Людкевича, „За-го жовтня в залі Українського Народного Дому Концерт, присвячений пам'яті Василя Барвінського, у виконанні оперового співака-баритона українського і чужих сцен Теодора Терена. На програму Концерту склалися три композиції В. Барвінського до слів поетів, три композиції до народних пісень, дві арії Дж. В. Перголезі та по одній арії з опери „Ернані” Дж. Верді і „Фавста” Ш. Гуно. Співак виконав також „Весніку” Матюка, „Минули літа молоді” О. Нижанківського, „Ой вербо, вербо” Людкевича, „За-го жовтня в залі Українського Народного Дому Концерт, присвячений пам'яті Василя Барвінського, у виконанні оперового співака-баритона українського і чужих сцен Теодора Терена. На програму Концерту склалися три композиції В. Барвінського до слів поетів, три композиції до народних пісень, дві арії Дж. В. Перголезі та по одній арії з опери „Ернані” Дж. Верді і „Фавста” Ш. Гуно. Співак виконав також „Весніку” Матюка, „Минули літа молоді” О. Нижанківського, „Ой вербо, вербо” Людкевича, „За-го жовтня в залі Українського Народного Дому Концерт, присвячений пам'яті Василя Барвінського, у виконанні оперового співака-баритона українського і чужих сцен Теодора Терена. На програму Концерту склалися три композиції В. Барвінського до слів поетів, три композиції до народних пісень, дві арії Дж. В. Перголезі та по одній арії з опери „Ернані” Дж. Верді і „Фавста” Ш. Гуно. Співак виконав також „Весніку” Матюка, „Минули літа молоді” О. Нижанківського, „Ой вербо, вербо” Людкевича, „За-го жовтня в залі Українського Народного Дому Концерт, присвячений пам'яті Василя Барвінського, у виконанні оперового співака-баритона українського і чужих сцен Теодора Терена. На програму Концерту склалися три композиції В. Барвінського до слів поетів, три композиції до народних пісень, дві арії Дж. В. Перголезі та по одній арії з опери „Ернані” Дж. Верді і „Фавста” Ш. Гуно. Співак виконав також „Весніку” Матюка, „Минули літа молоді” О. Нижанківського, „Ой вербо, вербо” Людкевича, „За-го жовтня в залі Українського Народного Дому Концерт, присвячений пам'яті Василя Барвінського, у виконанні оперового співака-баритона українського і чужих сцен Теодора Терена. На програму Концерту склалися три композиції В. Барвінського до слів поетів, три композиції до народних пісень, дві арії Дж. В. Перголезі та по одній арії з опери „Ернані” Дж. Верді і „Фавста” Ш. Гуно. Співак виконав також „Весніку” Матюка, „Минули літа молоді” О. Нижанківського, „Ой вербо, вербо” Людкевича, „За-го жовтня в залі Українського Народного Дому Концерт, присвячений пам'яті Василя Барвінського, у виконанні оперового співака-баритона українського і чужих сцен Теодора Терена. На програму Концерту склалися три композиції В. Барвінського до слів поетів, три композиції до народних пісень, дві арії Дж. В. Перголезі та по одній арії з опери „Ернані” Дж. Верді і „Фавста” Ш. Гуно. Співак виконав також „Весніку” Матюка, „Минули літа молоді” О. Нижанківського, „Ой вербо, вербо” Людкевича, „За-го жовтня в залі Українського Народного Дому Концерт, присвячений пам'яті Василя Барвінського, у виконанні оперового співака-баритона українського і чужих сцен Теодора Терена. На програму Концерту склалися три композиції В. Барвінського до слів поетів, три композиції до народних пісень, дві арії Дж. В. Перголезі та по одній арії з опери „Ернані” Дж. Верді і „Фавста” Ш. Гуно. Співак виконав також „Весніку” Матюка, „Минули літа молоді” О. Нижанківського, „Ой вербо, вербо” Людкевича, „За-го жовтня в залі Українського Народного Дому Концерт, присвячений пам'яті Василя Барвінського, у виконанні оперового співака-баритона українського і чужих сцен Теодора Терена. На програму Концерту склалися три композиції В. Барвінського до слів поетів, три композиції до народних пісень, дві арії Дж. В. Перголезі та по одній арії з опери „Ернані” Дж. Верді і „Фавста” Ш. Гуно. Співак виконав також „Весніку” Матюка, „Минули літа молоді” О. Нижанківського, „Ой вербо, вербо” Людкевича, „За-го жовтня в залі Українського Народного Дому Концерт, присвячений пам'яті Василя Барвінського, у виконанні оперового співака-баритона українського і чужих сцен Теодора Терена. На програму Концерту склалися три композиції В. Барвінського до слів поетів, три композиції до народних пісень, дві арії Дж. В. Перголезі та по одній арії з опери „Ернані” Дж. Верді і „Фавста” Ш. Гуно. Співак виконав також „Весніку” Матюка, „Минули літа молоді” О. Нижанківського, „Ой вербо, вербо” Людкевича, „За-го жовтня в залі Українського Народного Дому Концерт, присвячений пам'яті Василя Барвінського, у виконанні оперового співака-баритона українського і чужих сцен Теодора Терена. На програму Концерту склалися три композиції В. Барвінського до слів поетів, три композиції до народних пісень, дві арії Дж. В. Перголезі та по одній арії з опери „Ернані” Дж. Верді і „Фавста” Ш. Гуно. Співак виконав також „Весніку” Матюка, „Минули літа молоді” О. Нижанківського, „Ой вербо, вербо” Людкевича, „За-го жовтня в залі Українського Народного Дому Концерт, присвячений пам'яті Василя Барвінського, у виконанні оперового співака-баритона українського і чужих сцен Теодора Терена. На програму Концерту склалися три композиції В. Барвінського до слів поетів, три композиції до народних пісень, дві арії Дж. В. Перголезі та по одній арії з опери „Ернані” Дж. Верді і „Фавста” Ш. Гуно. Співак виконав також „Весніку” Матюка, „Минули літа молоді” О. Нижанківського, „Ой вербо, вербо” Людкевича, „За-го жовтня в залі Українського Народного Дому Концерт, присвячений пам'яті Василя Барвінського, у виконанні оперового співака-баритона українського і чужих сцен Теодора Терена. На програму Концерту склалися три композиції В. Барвінського до слів поетів, три композиції до народних пісень, дві арії Дж. В. Перголезі та по одній арії з опери „Ернані” Дж. Верді і „Фавста” Ш. Гуно. Співак виконав також „Весніку” Матюка, „Минули літа молоді” О. Нижанківського, „Ой вербо, вербо” Людкевича, „За-го жовтня в залі Українського Народного Дому Концерт, присвячений пам'яті Василя Барвінського, у виконанні оперового співака-баритона українського і чужих сцен Теодора Терена. На програму Концерту склалися три композиції В. Барвінського до слів поетів, три композиції до народних пісень, дві арії Дж. В. Перголезі та по одній арії з опери „Ернані” Дж. Верді і „Фавста” Ш. Гуно. Співак виконав також „Весніку” Матюка, „Минули літа молоді” О. Нижанківського, „Ой вербо, вербо” Людкевича, „За-го жовтня в залі Українського Народного Дому Концерт, присвячений пам'яті Василя Барвінського, у виконанні оперового співака-баритона українського і чужих сцен Теодора Терена. На програму Концерту склалися три композиції В. Барвінського до слів поетів, три композиції до народних пісень, дві арії Дж. В. Перголезі та по одній арії з опери „Ернані” Дж. Верді і „Фавста” Ш. Гуно. Співак виконав також „Весніку” Матюка, „Минули літа молоді” О. Нижанківського, „Ой вербо, вербо” Людкевича, „За-го жовтня в залі Українського Народного Дому Концерт, присвячений пам'яті Василя Барвінського, у виконанні оперового співака-баритона українського і чужих сцен Теодора Терена. На програму Концерту склалися три композиції В. Барвінського до слів поетів, три композиції до народних пісень, дві арії Дж. В. Перголезі та по одній арії з опери „Ернані” Дж. Верді і „Фавста” Ш. Гуно. Співак виконав також „Весніку” Матюка, „Минули літа молоді” О. Нижанківського, „Ой вербо, вербо” Людкевича, „За-го жовтня в залі Українського Народного Дому Концерт, присвячений пам'яті Василя Барвінського, у виконанні оперового співака-баритона українського і чужих сцен Теодора Терена. На програму Концерту склалися три композиції В. Барвінського до слів поетів, три композиції до народних пісень, дві арії Дж. В. Перголезі та по одній арії з опери „Ернані” Дж. Верді і „Фавста” Ш. Гуно. Співак виконав також „Весніку” Матюка, „Минули літа молоді” О. Нижанківського, „Ой вербо, вербо” Людкевича, „За-го жовтня в залі Українського Народного Дому Концерт, присвячений пам'яті Василя Барвінського, у виконанні оперового співака-баритона українського і чужих сцен Теодора Терена. На програму Концерту склалися три композиції В. Барвінського до слів поетів, три композиції до народних пісень, дві арії Дж. В. Перголезі та по одній арії з опери „Ернані” Дж. Верді і „Фавста” Ш. Гуно. Співак виконав також „Весніку” Матюка, „Минули літа молоді” О. Нижанківського, „Ой вербо, вербо” Людкевича, „За-го жовтня в залі Українського Народного Дому Концерт, присвячений пам'яті Василя Барвінського, у виконанні оперового співака-баритона українського і чужих сцен Теодора Терена. На програму Концерту склалися три композиції В. Барвінського до слів поетів, три композиції до народних пісень, дві арії Дж. В. Перголезі та по одній арії з опери „Ернані” Дж. Верді і „Фавста” Ш. Гуно. Співак виконав також „Весніку” Матюка, „Минули літа молоді” О. Нижанківського, „Ой вербо, вербо” Людкевича, „За-го жовтня в залі Українського Народного Дому Концерт, присвячений пам'яті Василя Барвінського, у виконанні оперового співака-баритона українського і чужих сцен Теодора Терена. На програму Концерту склалися три композиції В. Барвінського до слів поетів, три композиції до народних пісень, дві арії Дж. В. Перголезі та по одній арії з опери „Ернані” Дж. Верді і „Фавста” Ш. Гуно. Співак виконав також „Весніку” Матюка, „Минули літа молоді” О. Нижанківського, „Ой вербо, вербо” Людкевича, „За-го жовтня в залі Українського Народного Дому Концерт, присвячений пам'яті Василя Барвінського, у виконанні оперового співака-баритона українського і чужих сцен Теодора Терена. На програму Концерту склалися три композиції В. Барвінського до слів поетів, три композиції до народних пісень, дві арії Дж. В. Перголезі та по одній арії з опери „Ернані” Дж. Верді і „Фавста” Ш. Гуно. Співак виконав також „Весніку” Матюка, „Минули літа молоді” О. Нижанківського, „Ой вербо, вербо” Людкевича, „За-го жовтня в залі Українського Народного Дому Концерт, присвячений пам'яті Василя Барвінського, у виконанні оперового співака-баритона українського і чужих сцен Теодора Терена. На програму Концерту склалися три композиції В. Барвінського до слів поетів, три композиції до народних пісень, дві арії Дж. В. Перголезі та по одній арії з опери „Ернані” Дж. Верді і „Фавста” Ш. Гуно. Співак виконав також „Весніку” Матюка, „Минули літа молоді” О. Нижанківського, „Ой вербо, вербо” Людкевича, „За-го жовтня в залі Українського Народного Дому Концерт, присвячений пам'яті Василя Барвінського, у виконанні оперового співака-баритона українського і чужих сцен Теодора Терена. На програму Концерту склалися три композиції В. Барвінського до слів поетів, три композиції до народних пісень, дві арії Дж. В. Перголезі та по одній арії з опери „Ернані” Дж. Верді і „Фавста” Ш. Гуно. Співак виконав також „Весніку” Матюка, „Минули літа молоді” О. Нижанківського, „Ой вербо, вербо” Людкевича, „За-го жовтня в залі Українського Народного Дому Концерт, присвячений пам'яті Василя Барвінського, у виконанні оперового співака-баритона українського і чужих сцен Теодора Терена. На програму Концерту склалися три композиції В. Барвінського до слів поетів, три композиції до народних пісень, дві арії Дж. В. Перголезі та по одній арії з опери „Ернані” Дж. Верді і „Фавста” Ш. Гуно. Співак виконав також „Весніку” Матюка, „Минули літа молоді” О. Нижанківського, „Ой вербо, вербо” Людкевича, „За-го жовтня в залі Українського Народного Дому Концерт, присвячений пам'яті Василя Барвінського, у виконанні оперового співака-баритона українського і чужих сцен Теодора Терена. На програму Концерту склалися три композиції В. Барвінського до слів поетів, три композиції до народних пісень, дві арії Дж. В. Перголезі та по одній арії з опери „Ернані” Дж. Верді і „Фавста” Ш. Гуно. Співак виконав також „Весніку” Матюка, „Минули літа молоді” О. Нижанківського, „Ой вербо, вербо” Людкевича, „За-го жовтня в залі Українського Народного Дому Концерт, присвячений пам'яті Василя Барвінського, у виконанні оперового співака-баритона українського і чужих сцен Теодора Терена. На програму Концерту склалися три композиції В. Барвінського до слів поетів, три композиції до народних пісень, дві арії Дж. В. Перголезі та по одній арії з опери „Ернані” Дж. Верді і „Фавста” Ш. Гуно. Співак виконав також „Весніку” Матюка, „Минули літа молоді” О. Нижанківського, „Ой вербо, вербо” Людкевича, „За-го жовтня в залі Українського Народного Дому Концерт, присвячений пам'яті Василя Барвінського, у виконанні оперового співака-баритона українського і чужих сцен Теодора Терена. На програму Концерту склалися три композиції В. Барвінського до слів поетів, три композиції до народних пісень, дві арії Дж. В. Перголезі та по одній арії з опери „Ернані” Дж. Верді і „Фавста” Ш. Гуно. Співак виконав також „Весніку” Матюка, „Минули літа молоді” О. Нижанківського, „Ой вербо, вербо” Людкевича, „За-го жовтня в залі Українського Народного Дому Концерт, присвячений пам'яті Василя Барвінського, у виконанні оперового співака-баритона українського і чужих сцен Теодора Терена. На програму Концерту склалися три композиції В. Барвінського до слів поетів, три композиції до народних пісень, дві арії Дж. В. Перголезі та по одній арії з опери „Ернані” Дж. Верді і

СВОВОДА **SVOBODA**
UKRAINIAN DAILY

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1103 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1948.

Subscription Rates: One year \$12.00; six months \$6.25; three months \$3.25. — Jersey City & Foreign Rates: One year \$14.00; six months \$7.50; three months \$4.00. For U.N.A. members monthly \$6.00.

Членів платити: На рік — \$12.00; на пів року \$6.25; на три місяці \$3.25. — В Джерсі Сіті і закордоном: На рік \$14.00; на пів року \$7.50; на три місяці \$4.00. — Для членів У.Н.А. щомісячно \$6.00. — За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Членів і монетарні ордерів надіслати на: "Svoboda"

Статті і дописи, підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція не несе відповідальності за зміст публікованих матеріалів. Незаповнені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг. Матеріали, надіслані без відповідної поштової оплати, — за зміст оголошень Редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N.J.

Шум довкола Місяця

Нікіта Хрущов залишав минулої суботи, що Совети не хочуть брати участі в переговорах з Америкою до Місяця, що вони не думають, «у передбаченому часі» вислати туди своїх астронавтів і що вони цікавитимуться, як Америка розв'язе проблему спровадження своїх астронавтів з Місяця назад на Землю. Ця заява викликала на Заході повний коментар, які — як звичайно — здебільша одні одним суперечать. Так, наприклад, деякі коментатори вважають, що ця заява Хрущова попереджує прийняття Советами американської пропозиції щодо спільної підготовки виїзду на Місяць та спільного її проведення, — інші коментатори вважають, що заява Хрущова відкидає цю пропозицію.

В одному з коментарів з'являється: не можна вірити Хрущову на слово, бо невідомо, яка дійсна ціль його заяви. Якщо ці цілі було виконати на Америку, щоб вона сповнилася реалізацією власної програми виїзду на Місяць, то частинно це Хрущову відповіло, бо вже осягнув голоси, що мовляв, нічого вважати, коли відпав советський суперник, і можна розкрити заплановані величезні витрати на довгий час. Правда, речини Крайової Адміністрації Астронавтики й Космосу цілком слушно звернули увагу на те, що в будь-якому плані виїзду не можна достовірно дозаяв советського диктатора і танцювати під його дудку. Тому треба сподіватися, що заява Хрущова не матиме впливу на членів Конгресу, від яких головним чином залежить, чи програма вислання астронавтів на Місяць буде збережена, сповільнена чи й зовсім відкинута.

Зате вже перед тим, без заяв Хрущова, в американському науковому й політичному світі чути було голоси скептиків, які сумніваються, чи варто з усього престижних моментів, без очевидної великої користі для науки та військових цілей, витратити величезні суми грошей на подорож до Місяця, коли бракує грошей на школи, шпиталі, на нові роботи, що послабили б близько чотиримільйонну безробітність. Фактом є, що в 1959-му році витратено на ту програму \$305 000 000, у наступному році — \$524 000 000, в 1961-му році — \$965 000 000, у минулому році — \$1 825 000 000, на бачущий рік Конгрес ухвалив був \$3 674 000 000, а на рік 1963/64 президент зажадав — \$5 712 000 000. З тієї суми Конгрес зрізав \$612 000 000, і ця знизилася вже будиного припинити виконання програми виїзду на Місяць на два-три роки. Коли спершу просувалося цю програму на кінець 1963-го року, то згодом говорилось вже про «70-й рік».

Фактично стверджують, що в ході здійснення цієї програми виявилися величезні непередбачені технічні й фінансові труднощі. Не передбачувалося, наприклад, того, що впродовж п'яти років від часу заснування Адміністрації Астронавтики число її службовців, до яких вважалося в науковців, зросло до 32 000. Коли ці зростають більшовини суми є для Америки тягарем, то нема сумніву, що — при всій невідомості праці в Советському Союзі — витрати на виїзд на Місяць мусять там відчуватися ще дошкульніше. Однак, Совети напевно не припинять своїх експериментів у ділянці астронавтики, які вже дали їм великі пропагандистські аргументи. І коли 15-го жовтня цього року советський амбасадор Анатолій Добришин завітав до Вашингтону, що Совети асистують на Місяці свій прапор, під кінець цього десятиліття, то тим більше треба припускати, що за словами Хрущова криється щось інше. Тому в будь-якому разі на цій справі не можна вважати за советські заяви.

В русифікованій Україні

У четвер 17-го жовтня цього року в Красноперекотську, Кримської області, що є складовою частиною Української ССР, відбулося урочисте закінчення першої черги Північно-Кримського каналу. Починається цей канал від Краснознаменська на Херсонщині і першою його чотирьох кілометрів чергою доводить Дніпрову воду до Перекопу. Далі черга матиме вивести Дніпровську воду на посушливі кримські землі.

З приводу закінчення будови цієї першої черги Північно-Кримського каналу відбулося багаточисельне зібрання робітників, що працювали при будові каналу, і колгоспників з цілої околиці. На цьому зібранні виступав з промовою і советський диктатор Нікіта Хрущов. Широко задоволення з цього мітингу із великими фотами принесли центральні московські, як і київські газети, у московській «Правді» з 18-го жовтня п. р. на фотографії видно масу народу, над якою майорить десяти портретів Леніна й Хрущова і транспаренти з написами на них: «Добро пожаловать — Днепр — батюшка!». Ні одного українського напису на всіх тих транспарентах, що їх несено під час мітингу, не було, не зважаючи на те, що відбувся він на території Української ССР, «суверенної» і «незалежної» згідно з советською пропагандою.

Абстрактуючи від факту, що відбувалася ця маніфестація під виключно російськими транспарентами, так само, як, зрештою, всі інші мітинги в Україні, багатьох присутніх на маніфестації українців, очевидно, вражала тенденція «споріднити» стародавній український Дніпро — Славузку з допомогою переимнування його на «Дніпр — батюшку» і з російською «Волгою — матушкою», щоб підкреслити тим «єдність Росії». Показником з цього погляду є факт, що цій російській великодержавницькій маніфестації патрував сам Хрущов, який, відкриваючи першу чергу каналу, говорив про нову перемогу «советського народу», не згадуючи ані словом про Україну й українців на території яких і руками яких цей канал будувалися.

Вірхушним потоком летить російська мова не тільки на таких чи інших мітингах в Українській ССР. Відрається вона, як доводять дані із самих таких советських публікацій, в усі ділянки державного, громадського, а то й родинного життя. Цей факт підтверджують однозгідно туристи, що побували останніми місяцями на Україні, в тому числі навіть «прогресисти», які жаліються, що ніде по українських містах вони не чули української мови. Одному з таких туристів-українців з Америки заявив один громадянин Української ССР дослівно: «Приїжджайте на рік чи два в Україну, то й ви забудете говорити по-українськи».

Показовою ілюстрацією спора ширшої й глибшої русифікації України може бути записання українських міст і сіл московськими газетами, такими, як «Правда» й «Известия», що друкують багаточисельним тиражем в Харкові, в Києві, в Одесі, з того 800-тисячним тиражем в самому тільки Харкові. Діється це в той час, коли, згідно із скаргами «Літературної України» з 22-го жовтня, в кіоски цілої Волинської області йде всього лише шість примірників, а на цілу Харківську область разом із Харковом всього лише 200 примірників цієї газети українською мовою. Вистачить порівняти хоч ці числа — шість і двісті — із 800 000 друкованих і розповсюджуваних в Харківській області примірників «Правди» й «Известий», щоб усвідомити собі повнотою темп і засяг здійснюваної Москвою насильної русифікації України.

О. Жданович

НЕОБХІДНО ДУМАТИ

Рим. — Старовинні римуляки справді виховані значення, коли казали: «жити не є необхідністю, необхідністю є платити по морю». Парафразуючи це прислів'я, що лягло в основу сил Римської імперії, д-р М. Заяць з Мюнхену заявив у своїй доповіді, виступів 13-го жовтня в рамках Студійних Днів УХР, що для української еміграції необхідністю є не жити, а — думати. Саме для цього й збирався відомі науковці, діяти й журналісти в зашифрованому приміщенні Міжнародного Центру «За кращий світ» у Римі. В дружній атмосфері представників різних середовищ обговорювали певні проблеми нашого життя у діаспорі, виходячи із сучасного стану в Україні, про який вголосив ґрунтовно доповідь інж. А. Жуковський з Парижу.

Д-р М. Заяць у своїй доповіді на тему «Світлі й тіні української еміграції» вийшов із цілої аналізи положення в ССР, який переживає глибоку внутрішню кризу, внаслідок релігійно-ідеологічних основ комунізму, звороту до скептицизму й волюнтаризму. Д-р Заяць прийшов до висновку, що коли технократи ССР розірвуть з партією і підуть на союз із масою, вони випередять советську систему, і це буде кінець червоної імперії. Також і це свідчить, що справа визволення поневолених — не утопія, тому проблема визвольної політики актуальна, як актуальні питання післякомуністичного устрою, що може буде й устроєм «покалістичним».

Еміграція мусить думати, і саме її свобода у виборі засобів боротьби робить з неї партнера у визвольних змаганнях. Своєю доповіддю д-р М. Заяць присвятив розглядові засобів і можливостей еміграції у далекій перспективі і вона викликала жваву дискусію, в якій виникло питання: чи сучасна наша молодь скопче робити революцію проти батьків, скопче сказати своє слово? На жаль, виступи представників цього покоління не давали надії на революцію. Але виявилось при цьому, що молодь наша перебуває у важкому роздвоєнні, у важкій кризі, не знаходячи твердого ґрунту під ногами, і їй треба допомогти.

Чим? — Сама вона висловила, що хотіла б від нас мати більше знання про Україну. Хто знає, чи для майбутнього покоління не треба було працювати чужою мовою, але з українським змістом.

Питанням культурної праці на еміграції була присвячена доповідь проф. В. Кубійовича, який ударив на сполох: українська вільна наука в діаспорі перебуває в такому стані, що — коли нічого не зміниться — вона помре за яких 10 років разом із дотеперішніми її носіями, бо ми не створили умов для виховання науковців дозросту.

Проф. Кубійович не щадив нікого в своїй характеристиці культурно-наукового сектору нашого еміграційного життя: ні загалу, ні науковців, ні громадських діячів, ні провду наших Церков. І коли він ставив необхідність створення культурної фундації, яка б дала змогу зорганізувати наш репрезентативний музей, що міг би мати

Лука Луц

Т. ШЕВЧЕНКО В СВІТІ

12-ий том Повного Видання Творів Тараса Шевченка, що саме тепер вийшов у Видавництві Миколи Денисюка в Шинка, містить поезію Шевченка в перекладах на чужі мови.

Цей том Шевченкової спадщини в опції й присвячено багатьох культурних народів всього світу повинен змусити до мовчанки тих притиснутих поротів українського народу і його найбільшого поета, які виступають проти намітки Т. Шевченка у Вашингтоні. У XII том Повного Видання Творів Шевченка вміщено його поезії в перекладі на 52 мови. Зацікавлення Шевченковими творами в культурному світі дедалі зростає, бо ще 25 років тому, коли Український Науковий Інститут у Варшаві видавав під редакцією проф. П. Зайцева Повне Видання Шевченкових Творів, його поезії перекладені були тільки на 30 мов під ред. д-ра Романа Смаль-Стоцького. Варшавське видання, започатковане на 16 томів, появилася лише в 13 томах, бо вихід війни в 1939-му році перешкодив його завершенню.

Виданнями М. Денисюка не ставило собі ціллю просто перевидати варшавське видання, бо деякі томи потребували доповнень тим матеріалом, що появлявся в останніх 25-ох роках. Ці доповнення перевів проф. Володимир Миколович у Х-му томі Листування, XIV том із бібліографією назвою зредував д-р. Володимир Доросенко, а редактор Богдан Кравців зредував IV (поезії від 1857 — 1861 рр.).

Причини такого стану відомих: наші поділи по різних ліній — політичній, церковній, ідеологічній, особистій. Але ці причини не сміють паралізувати життя справді зрілої спільноти. І коли сьогоднішній християнський Церква, що були поділені тисячу років, шукають способу зближення, час і нам на відкрити дискусію. Справа ця тим важливіша, що в нас «убитий інстинкт загальності», поділ став основою думання. А в теперішній час ніяка діяльність не може існувати без центрального керівництва.

Тут доводилося приходити до логічного висновку — коженчости скликаючи Світового Конгресу, який створив би центральну установу, що була б вивершенням нашого життя і засобом централізованості. Та ось уже п'ять років ідуть розмови, а Конгресу нема. Для багатьох більше важить факт, що цю думку підніс полк. А. Мельник, як правильність цієї думки. І навіть підготовка не ступила ще на рейки того етапу, коли вже громадянство забирає слово, вгове виконувати свій обов'язок. Керівні органи такої центральної установи — на думку доповідача — повинні складатися з фахівців, а не механічно висланих делегатів поодиноких центральної чи просто великих організацій.

Доповідач не подав готової розв'язки порушеної проблеми. Він тільки вважав за свій обов'язок поставити на дискусію коженчости вивершення нашої організаційної системи, нашого життя та діяльності, наголосив, що для прийняття цієї ідеї, для проведення її в життя — треба участі загалу. Найперше провідного активу, а потім і найширшого загалу.

При цій нагоді д-р А. Фіголь поставив питання еліти, яка в кожному народі є, мусить бути й у нас, бо ж це — вияв здоров'я нормального організму. Він заступав тут погляд класичний, який не визнає організації еліти, вважаючи, що нема критерію для «членства» за виказками. Еліта — це думача й ідейна частина громадянства, яка має відчувати вищі завдання і свого обов'язку. І це відчувати, і цей обов'язок сильніше над природний поділ на політичній, конфесійній чи як інші громадяни.

Нам здається, що саме класична теорія еліти найправильніша. І ми можемо — не тільки мусимо — мати таку еліту шляхом послання думки й дії в основних питаннях. Розуміється, справа не проста, бо ми опинилися в блудному колі: еліта наша не дописує, і загал до неї не слухний претенсії. Але еліту треба платити, а хто це має робити? Героя творить також маса, своїм призначенням і зрозумінням, своїми вимогами. Коли ж наш загал уміє тільки лаяти провідників, вони не можуть рости.

Це блудне коло треба розірвати, і то якнайшвидше. Провідний актив нашої спільноти в діаспорі повинен працювати над вивершенням єдиної думки в основних справах, а з того зродиться згодом і єдність дії. Для цього виміна думок є першим і засадничим етапом. Мусимо надіти, що перша спроба, але не була мовляв ще п'ять років тому, породить далі, які дадуть свої добрі наслідки.

Щоб рятувати престиж Америки, пані Попович, Шумейко і я поставили ряд питань: чому колгоспники але виглядають, зарослі, брудні, виглядають, чому советські лікарі дбають про профілактику, але не звертають уваги на

терня і Сергій Єсенін. До 1938-го року вийшло 40 книжкових видань російських перекладів Шевченка, а від 1938 до 1962 року 19 видань.

Шевченкові твори часто виходили в повних виданнях російською мовою.

Перший чеський переклад Шевченка появилася в 1860-му році, пізніше появлялися переклади різних авторів, між ними були книжкові видання з перекладами Ружички Єсені, Зейделя Вергубової-Восової, які для книжки «Кобзар» перекладали 85 поезій українського поета, згідно з підрахунком Ореста Зілинського, досі вийшло 651 переклад з Шевченкових творів.

У болгарській літературі Шевченка появилася в 1860-му році, пізніше появлялися переклади різних авторів, між ними були книжкові видання з перекладами Ружички Єсені, Зейделя Вергубової-Восової, які для книжки «Кобзар» перекладали 85 поезій українського поета, згідно з підрахунком Ореста Зілинського, досі вийшло 651 переклад з Шевченкових творів.

Хорватський поет Август Харамбашіч (1861 — 1912) видав у 1887 році цілий том перекладів Шевченкових поезій.

В слов'янській літературі Шевченка появилася доволі пізно, аж у 1907-му році, але там прийняли його з назвичайним захопленням, і рецензії двох-трьох перекладів Шевченкових творів, що вийшли з-під пера о. Носифа Абрама, хвалили Шевченкову поезію, ставили її за вір тодішнім модерним поетам.

Доволі пізно, бо аж в 1905-му році, вийшов поет в білоруську літературу, але там відразу прийняли його як «батька». Шевченкові твори перекладали на білоруську мову такі великі поети, як Янка Купала та Якуб Колас. У 1948 і 1952 роках вийшли вони книжковими виданнями.

Багато перекладів з Шевченка на німецьку мову появилася в роках 1870 — 1902. Авторами цих перекладів були західні українці та німці Й. Г. Обріст, Артур Вонц, Юлія Вірджінія, Шарлотта Вуджик, Густав Шпект та інші. Еріх Байнер, Ганс Кох, Альфред Курелла та Елізабет Коттмасер.

У французькій літературі тільки той чужий письменник зможе здобути популярність, якого введе у літературний Пантеон відомий французький перекладач. Досі такого перекладача не знайшлося для українського поета, і тому хоч з перекладами Шевченка на французьку мову, тяжко було б говорити про те, що у Франції належно можуть оцінити його поетичну творчість.

Більше щастя мала Шевченкова муза в англійській літературі, в якій її ввів відомий поет Чарльз Дікенс у 1877 році. Англійські переклади творів Шевченка появлялися в журналах і окремих книжках — виданнями. В 1911-му році появилася переклада Етелі Л. Войніч в Лондоні. Інші книжкові видання вийшли в 1922-му році у Вініпегу з-під пера д-ра Александра Дж. Гунтера під назвою «Кобзар України». Багато заслужив для популяризації творів Т. Шевченка в англомоновому світі проф. Кларенс А. Меннінг, який у 1945-му році видав книжку з перекладами творів українського поета. В 1961 році в Лондоні вийшли окремим виданням переклади творів Шевченка з-під пера молодого англійського поета Вері Річ, яка планує видати ще дві книжки. Також і в Канаді підготувалася переклад «Кобзар» під проводом Ботсона Кірконеда й проф. Костя Андрусишиня.

Забгато мови забрало б, якщо б говорити про переклади творів Шевченка на всі мови, в яких вони появлялися. Згадаємо тут тільки про переклади на сербську, ірландську, словачку, грузинську, литовську, румунську, латиську, шведську, японську, мадлярську, італійську, філіппінську, турецьку, еспанську, португальську, жидівську (іддиш), татарську, єстонську, кінтайську, монгольську, корейську, киргизьку, узбекську, таджикську, бурятську, карельську мови та єсперанто.

Як бачимо, твори геніального українського поета, пам'ятки якого планують поставити американці українського походження у Вашингтоні, стали духовною власністю багатьох народів світу.

Стенна Куропас

Я ВІДПІДАВ УКРАЇНУ

Цей процес іде далі тому, що молодь з колгоспів тікає, а до того ж сільськогосподарські машини витискають селян до міст. Безперечно, що й різного роду елементи з півночі плывуть на багату Україну, зокрема до Львова.

Ми бачили у Львові москалів на керівних постах в державних установах, фабриках, лікарнях. Ми бачили гарних панів з фізюрами-кучугурами, убраних не гірше за американських. Це — дружини партійних керівників, які їздять із своїми чоловіками купатися до Карльсбату та інших люксовських курортів. Там купують вони сукні, черевники та інші артикули для підтримки жіночої краси. Зате звичайні українські жінки та дівчата купують чоловічі черевники, бо вони дешевші, і ходять у перкалах. А звичайно, що в чоловічих черевках жіноча нога, зокрема тоді, коли вона молода, не витримає конкуренції з ногою в закордонним черевчику. Лише ті щасливі, що дістають пакунок з Америки, можуть мати краще убрання.

Українська мова у Львові засмічена словами, яких там давніше не вживали, наприклад, «вот», «пожалуйста», «у-борная» і т. п.

З різних причин менше людей ходять тепер на Україну до церкви. Кажали нам люди з колгоспів, що часто відвідують церкву «опасно». В деяких селах «святишники» надто вірно слухають держави, і то му небезпечно їм сповідаватися. Однак, ніде у Львові не зустрічали ми людей із сіл, які заранілися б безбожництвом. Всі вони хрестять дітей і виходять у перкалах. А звичайно, що в чоловічих черевках жіноча нога, зокрема тоді, коли вона молода, не витримає конкуренції з ногою в закордонним черевчику. Лише ті щасливі, що дістають пакунок з Америки, можуть мати краще убрання.

Українська мова у Львові засмічена словами, яких там давніше не вживали, наприклад, «вот», «пожалуйста», «у-борная» і т. п.

З різних причин менше людей ходять тепер на Україну до церкви. Кажали нам люди з колгоспів, що часто відвідують церкву «опасно». В деяких селах «святишники» надто вірно слухають держави, і то му небезпечно їм сповідаватися. Однак, ніде у Львові не зустрічали ми людей із сіл, які заранілися б безбожництвом. Всі вони хрестять дітей і виходять у перкалах. А звичайно, що в чоловічих черевках жіноча нога, зокрема тоді, коли вона молода, не витримає конкуренції з ногою в закордонним черевчику. Лише ті щасливі, що дістають пакунок з Америки, можуть мати краще убрання.

Українська мова у Львові засмічена словами, яких там давніше не вживали, наприклад, «вот», «пожалуйста», «у-борная» і т. п.

З різних причин менше людей ходять тепер на Україну до церкви. Кажали нам люди з колгоспів, що часто відвідують церкву «опасно». В деяких селах «святишники» надто вірно слухають держави, і то му небезпечно їм сповідаватися. Однак, ніде у Львові не зустрічали ми людей із сіл, які заранілися б безбожництвом. Всі вони хрестять дітей і виходять у перкалах. А звичайно, що в чоловічих черевках жіноча нога, зокрема тоді, коли вона молода, не витримає конкуренції з ногою в закордонним черевчику. Лише ті щасливі, що дістають пакунок з Америки, можуть мати краще убрання.

Українська мова у Львові засмічена словами, яких там давніше не вживали, наприклад, «вот», «пожалуйста», «у-борная» і т. п.

З різних причин менше людей ходять тепер на Україну до церкви. Кажали нам люди з колгоспів, що часто відвідують церкву «опасно». В деяких селах «святишники» надто вірно слухають держави, і то му небезпечно їм сповідаватися. Однак, ніде у Львові не зустрічали ми людей із сіл, які заранілися б безбожництвом. Всі вони хрестять дітей і виходять у перкалах. А звичайно, що в чоловічих черевках жіноча нога, зокрема тоді, коли вона молода, не витримає конкуренції з ногою в закордонним черевчику. Лише ті щасливі, що дістають пакунок з Америки, можуть мати краще убрання.

Українська мова у Львові засмічена словами, яких там давніше не вживали, наприклад, «вот», «пожалуйста», «у-борная» і т. п.

З різних причин менше людей ходять тепер на Україну до церкви. Кажали нам люди з колгоспів, що часто відвідують церкву «опасно». В деяких селах «святишники» надто вірно слухають держави, і то му небезпечно їм сповідаватися. Однак, ніде у Львові не зустрічали ми людей із сіл, які заранілися б безбожництвом. Всі вони хрестять дітей і виходять у перкалах. А звичайно, що в чоловічих черевках жіноча нога, зокрема тоді, коли вона молода, не витримає конкуренції з ногою в закордонним черевчику. Лише ті щасливі, що дістають пакунок з Америки, можуть мати краще убрання.

Українська мова у Львові засмічена словами, яких там давніше не вживали, наприклад, «вот», «пожалуйста», «у-борная» і т. п.

З різних причин менше людей ходять тепер на Україну до церкви. Кажали нам люди з колгоспів, що часто відвідують церкву «опасно». В деяких селах «святишники» надто вірно слухають держави, і то му небезпечно їм сповідаватися. Однак, ніде у Львові не зустрічали ми людей із сіл, які заранілися б безбожництвом. Всі вони хрестять дітей і виходять у перкалах. А звичайно, що в чоловічих черевках жіноча нога, зокрема тоді, коли вона молода, не витримає конкуренції з ногою в закордонним черевчику. Лише ті щасливі, що дістають пакунок з Америки, можуть мати краще убрання.

Українська мова у Львові засмічена словами, яких там давніше не вживали, наприклад, «вот», «пожалуйста», «у-борная» і т. п.

З різних причин менше людей ходять тепер на Україну до церкви. Кажали нам люди з колгоспів, що часто відвідують церкву «опасно». В деяких селах «святишники» надто вірно слухають держави, і то му небезпечно їм сповідаватися. Однак, ніде у Львові не зустрічали ми людей із сіл, які заранілися б безбожництвом. Всі вони хрестять дітей і виходять у перкалах. А звичайно, що в чоловічих черевках жіноча нога, зокрема тоді, коли вона молода, не витримає конкуренції з ногою в закордонним черевчику. Лише ті щасливі, що дістають пакунок з Америки, можуть мати краще убрання.

Українська мова у Львові засмічена словами, яких там давніше не вживали, наприклад, «вот», «пожалуйста», «у-борная» і т. п.

З різних причин менше людей ходять тепер на Україну до церкви. Кажали нам люди з колгоспів, що часто відвідують церкву «опасно». В деяких селах «святишники» надто вірно слухають держави, і то му небезпечно їм сповідаватися. Однак, ніде у Львові не зустрічали ми людей із сіл, які заранілися б безбожництвом. Всі вони хрестять дітей і виходять у перкалах. А звичайно, що в чоловічих черевках жіноча нога, зокрема тоді, коли вона молода, не витримає конкуренції з ногою в закордонним черевчику. Лише ті щасливі, що дістають пакунок з Америки, можуть мати краще убрання.

Українська мова у Львові засмічена словами, яких там давніше не вживали, наприклад, «вот», «пожалуйста», «у-борная» і т. п.

З різних причин менше людей ходять тепер на Україну до церкви. Кажали нам люди з колгоспів, що часто відвідують церкву «опасно». В деяких селах «святишники» надто вірно слухають держави, і то му небезпечно їм сповідаватися. Однак, ніде у Львові не зустрічали ми людей із сіл, які заранілися б безбожництвом. Всі вони хрестять дітей і виходять у перкалах. А звичайно, що в чоловічих черевках жіноча нога, зокрема тоді, коли вона молода, не витримає конкуренції з ногою в закордонним черевчику. Лише ті щасливі, що дістають пакунок з Америки, можуть мати краще убрання.

Українська мова у Львові засмічена словами, яких там давніше не вживали, наприклад, «вот», «пожалуйста», «у-борная» і т. п.

З різних причин менше людей ходять тепер на Україну до церкви. Кажали нам люди з колгоспів, що часто відвідують церкву «опасно». В деяких селах «святишники» надто вірно слухають держави, і то му небезпечно їм сповідаватися. Однак, ніде у Львові не зустрічали ми людей із сіл, які заранілися б безбожництвом. Всі вони хрестять дітей і виходять у перкалах. А звичайно, що в чоловічих черевках жіноча нога, зокрема тоді, коли вона молода, не витримає конкуренції з ногою в закордонним черевчику. Лише ті щасливі, що дістають пакунок з Америки, можуть мати краще убрання.

Українська мова у Львові засмічена словами, яких там давніше не вживали, наприклад, «вот», «пожалуйста», «у-борная» і т. п.

З різних причин менше людей ходять тепер на Україну до церкви. Кажали нам люди з колгоспів, що часто відвідують церкву «опасно». В деяких селах «святишники» над

ЖОВТЕНЬ — МІСЯЦЬ ФОНДУ „ВЕСЕЛКИ“. ДОПОМОЖІТЬ „ВЕСЕЛЦІ“ ПРОЯСНИТИ ДУШУ УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ! ВИШЛІТЬ СВОЮ ПЕРЕДПЛАТУ І ШЕДРУ ПОЖЕРТВУ НА П ВИДАВНИЧИЙ ФОНД!

3. Націоналістичної хроніки

Після поверну з Європи по односторонньому диктуванню і не думав продовжувати цю хроніку, тим більше, що є досить поважних дописувачів. На жаль не всі відгукки нашого громадського життя освітлюються, в тіні остаються важливі події, що мають пропаганду для майбутнього історика, а що більше, ті оминуті з'єднання, що дійсно ревно працюють, звернувшись до мене, щоб все таки про їх освіту згадувати в пресі, від чого не можу відмовитися.

Український Національний Хор „Кобзар“

Наша організована громадська старалася показати не тільки в себе дома, але й перед людьми, тому побачивши організувала театральний гурток чи хор, але все те було імпрізоване. З припливом нової еміграції діяльність поживалася так, що вже за о. Вердари і диригентом Боніа був досить добре організований мішаний хор, що він його і диригент Лесик. Це був, так би мовити, репрезентативний хор Української Центральної, а побачивши, в кожній з трьох українських церковних громад були свої хора, які і нині діють.

З приходом нашого добродушного маестро В. Вожики давали мрію нашої колонії на далекому Заході Америки почала сповнятися, наша спільнота може гордитися чимось, чого інші не мають і заставили їх зазирати на нас. Вже Січєва Академія з переліком років, а зокрема величезна кількість річних смертей нашого національного Генія Тараса Шевченка показує, що наш хор став репрезентативним. Вправді ті роки ми відгукки в нас з участю трьох хорів, але саме тоді сповнилося бажання великого Пророка: „Враїтеся!“ Саме те свято зміцнило єдність українців, поруч себе стали всі, без різниці віросповідання, і наш національний хор зразу став на ноги.

Взявши участь в Тижні Поневолених Націй наш хор зразу вийшов на перше місце між багатьма національностями. Після за тим пішла організаційна робота, хор усамостійнився, з початком серпня 1961 р. обрало свою управу з іж. О. Скоробом у провіді, а місяць пізніше прийнято й назву „Кобзар“.

Внаслідок організації роботи йшла підготовка до спільних виступів, і хор взяв участь в Листопадній Академії та на Фестивалі Націй в

Інтернаціональній Інституті при співучасті нашого сильного оперного баритона Вожики. Цей виступ був імпрізантний, хор виступав двічі, зібрав бурю оплесків від кількох тисяч глядачів, а москвалі так отримав, що вони внесли протест до Управи Інтернаціонального Інституту.

Минулого року хор виступив на Святі Державності, в Шевченківській Академії та Святі Героїв.

На зборах минулого року на голову хору обрано тенора П. Марціноса, а побачивши управу створено ще Мистецьку Раду в провіді з маестром Вожики, куди запрошено доброго диригента хору Андрійської Церкви, члена хору Кошиця — сотника Венка.

Поступили хор були явні і внаслідок українці поволі, але сміло почали виходити зі свого гетто між чужих людей. На Святі Поневолених Націй хор вийшов знов першим, а в жовтні виступив вже на зібранні Республіканської партії з привідом привітати єдиного майора Сан Франциско — Христопера. Коли 15 грудня минулого року в Вернадській Парку виступили з багатьох країн показували свої різдвяні звичаї, то наш хор виступив з колядками і щедрівками на тлі української хати з дідом, снігом на столі і з кутею та традиційним хлібом, де сім'я Окрушків показала й пояснювала жужжінням наші різдвяні звичаї і традиції. До того допомогла й виставка народної мистецтва, влаштована в Гуртку. Успіх був знаменитий, а директор тих уряджень цього року вже заздалегідь вислав запрошення, пропонуючи найкраще місце для виставки та виступу. На Свят-вечір хор виступив в Ситі Гол в радіо з колядками й щедрівками.

Так закінчили щасливо минулий рік праці.

Цей рік, 1963-й, розпочав хор виступом на телевізії, канал 7, саме на староканіській Свят-вечір. Тут вже не десяти, а сотки тисяч різних людей бачили хористів на екрані та слухали чудових українських пісень.

Влаштована хором 27-го січня Прощора в Українській Народній Домі пройшла з добрим успіхом, рівно ж Свят-вечір Державності та Шевченківська Академія.

В травні хор виступив в Колізеумі перед 62-тисячною американською публікою. Це був не тільки імпрізантний успіх з негавуючими оплесками, хор у складі 65 осіб вийшов вже на широке міжна-

Український Національний Хор „Кобзар“

родне поле, де гідно зарекомендував Україну.

Виступ хору на своєму власному концерті 8-го червня ц. р. при вивченні залі Українського Народного Дому дав не тільки Управі і його диригентів душевне задоволення, але і всім хористам. Участь взяла і відома оперна співачка А. Лисенко з Арізоні.

Партія молодих республіканців, влаштувавши в липні у великій залі Вілшір Ебел Театр Тижень Поневолених Народів перед американцями, запросила до участі одиниць український хор „Кобзар“. Яке значення має такий виступ, кожний з нас може собі уявити. Хор хор виступив у зменшеній складі, то все таки зробив найкраще враження. Вкінці хор вже втретє виступив на Святі Поневолених Націй в Українській Народній Домі, що його влаштував Міжнародний Комітет Урядів Москвою Народів.

По ваканціях довелось виступити хорів в Кавіті Фер в Помоні. Дехто закидавав хорів, що не годиться виступати на базарі, але маестро Вожики, що виступав на таким же базарі з Капелію бандуристів в Дітроїті-Мішґен, знав вагу такого виступу. Геніальний диригент світової слави і композитор та гармонізатор українських пісень Ол. Кошиця, що на чолі Української Республіканської Капелі об'їхав всі столиці і інші міста Європи та Америки Північної, Середньої і Південної, здобуваючи по всіх устодах тріумфальний успіх і славу собі та українській пісні, теж виступив з великим успіхом 1923 р. на базарі.

Постання Українського Генеалогічного і Геральдичного Товариства

З днем 1-го липня 1963 р. постало Українське Генеалогічне і Геральдичне Товариство в ЗДА внаслідок листового референдуму 33-ох членів-основників з п'ятиох країн (ЗДА, Канада, Німеччина, Італія й Бельгія). В серпні ц. р. вибрано Управу УГТГ в складі: голова — проф. д-р О. Оглоблін (ЗДА), заступник голови — д-р Л. Р. Винар (ЗДА), генеральний секретар і скарбник — д-р О. Климевич (ЗДА), президент Конфедерації Комісії — підполк. М. Битинський (Канада), член Конфедерації Комісії — д-р Л. Виноковський (ЗДА) і д-р С. Т. Кульчицький (ЗДА). В вересні ц. р. Управа УГТГ кооптувала одноголосно трьох своїх нових членів: проф. д-ра Г. Луницького (ЗДА), проф. д-ра М. Миллера (Німеччина) і Вс. ректора о. д-ра І. Назарка (Італія). На початку жовтня ц. р. УГТГ мало понад 40 членів у сімох країнах більшого скучення української еміграції, крім вище названих ще в Англії та Франції.

УГТГ об'єднує науковців, мистців і любителів таких досі занедбаних ділянок українознавства, як генеалогія, геральдика, біографія, есфратіка, нумізматика й інші доміжні споріднені історичні науки. Воно сповнятиме своє завдання видавничою діяльністю: періодичний „Обіжний Лист для членів УГТГ“, неперіодичні збірники з науковими працями й інші видання та співпрацю з українськими науковими установами.

Голос зраненого серця!

19-го жовтня, о год. 5-й по полудні, Пучи з о. Константином на храмові Богослуження в Алентавну до Філадельфії, в переповненому трамваї ч. 6, коло Чалтон Еяно — стала жертвою несподіваної атаки серця відома суспільно-громадська діячка й патріотка Маріяна Даниленко (Завгородня з роду).

Народилась вона 30-го березня 1893 р. на Слобожанщині. Там закінчила середню школу, пішла в народі і 30 років була вчителькою на селі. Ще з дитинства співала і в церковному хорі. В 1913 р. співала в церковному хорі видатного диригента Туровірова в Харкові й грала на аматорських сценах.

Коли її мужа агронома Костя Даниленка у зв'язку зі справою СБУ в 1930 р. ГПУ вислало на Соловецьку каторгу, терпіла з трьома дітьми велику біду, та ще більшу біду переїхавши в часи страшного катастрофального голоду в Україні 1932-1933 роках. В серпні 1943 році пішла з мужем на Захід. В 1945 році в Ашаффенбурзі Маріяна Даниленко разом з мужем закінчила Річні курси УГТГ.

Маріяна Даниленко

Українознавства, та ривочасно грала на сцені з артистами Львівської Трупі — режисером Горнякєвич. В серпні 1950 р. прибула до ЗДА, де поринула в суспільно-громадську роботу. Вчила в школі і грала на сцені. Нехай американська земля буде Тобі легкою, моя дорога спутнице пройденного шляху. Твій скорбний 74-літній сирота — муж о. Константин Даниленко Д.

Ділюся сумною вісткою з Рідними і Знайомими, що дня 27-го жовтня 1963 р. відійшла у Вічність на 71-му році життя, прийнявши Найсвятіші Тайни наша Найдорожча МАМА І СЕСТРА **СВГЕНІЯ ОРЛЯН з дому Цісин** родом з с. Різдвяне, пов. Теребовля, Україна. Похорон відбудеться в середу, 30-го жовтня ц. р. о год. 9-й ранку з похоронного заведення І. Новацького в Діжери Ситі, опісля на цвинтар St. Johns Cemetery, Queens, L. I., N. Y. Горем прибіти донька — ОЛЕСЯ, зам. БЕРВЕЦЬКА брат — ВОЛОДИМИР

3 глибоким сумом подаю до відома Рідні, Приятелі і Знайомі, що в дні 25-го серпня 1963 р. в Бориславі, Західній Україні, упокоївся в Бозі по довгій і тяжкій недугі на 47-му році життя мій Дорогий БРАТ **МАР'ЯН О. ГЕЦ** учитель, середніх шкіл. Покійний опригодував сім'ю і четверо дітей. **ЗАУПОКИНА СЛУЖБА БОЖА І ПАНАХИДА** за споніг Душі Помершого буде відправлена в СУВОТУ, дня 2-го Листопада 1963 р. о год. 8-й рано в Українській Католицькій Церкві ім. Св. Носафата в Трентоні, Н. Дж. В глибокому смутку **СВГЕН ГЕЦ — брат**

Ділюся сумною вісткою з Рідною і Приятелями, що дня 26-го жовтня 1963 р. в Нью Йорку, упокоївся в Бозі по довгій недугі **бл. п. ОМЕЛЯН МАТЛА** народжений 30-го серпня 1904 року. **ПАНАХИДА** в понеділок 28-го жовтня ц. р. похорон у вівторок, 29-го жовтня ц. р. з похоронного заведення П. Ярем на цвинтар St. Raymas, Бронкс. **ВІЧНА ПОМУ ПАМ'ЯТЬ!** Горем прибіти **РОДИНА**

В ДРУГУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ **бл. п. прбф. Лева ТУРНЕВИЧА** будуть відправлені **ЗАУПОКИНИ СЛУЖБИ БОЖІ** у вівторок, 5-го Листопада 1963 р. о год. 8-й рано в церкві св. Миколая у Вунсакет, Р. Ай. В НЕДІЛЮ 3-го Листопада 1963 р. о 8-й год. рано в церкві МЕНЗ в Торонто, Канада, та **ПАНАХИДА** в НЕДІЛЮ 3-го Листопада 1963 р. по Св. Божі, о год. 10-й рано в церкві св. Миколая у Вунсакет, Р. Ай. **РОДИНА**

Хто хоче дізнатися, якими шляхами прікис українська національна думка, той повинен уважно прочитати блискучий твір талановитого українського письменника і публіциста **ПРИЗНАЧЕННЯ УКРАЇНИ** Автор цієї книжки в 1944 році згинув героїчною смертю в радях УПА у боротьбі з московсько-більшовицькими окупантами. **Замовляти: S. Parfanowych, 3347 Grant Ave., Detroit, Mich. 48212** Ціна \$1.98

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у США **НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ** присвячена 30-літню голоду на Україні в 1932-33 рр. **Доповіді** Проф. Олександр АРХІМОВИЧ: „Врожай збіжжя на Україні і СССР в 1932-33 роках“ Д-р Микола ГАЛІЦЬ: „Голод на Україні в 1932-33 роках у наслідок чужинської преси“ Конференція відбудеться в суботу, 2-го листопада 1963 року о 7-й год. веч. в будинку Академії: 206 Вест 100 вулиці, НЮ ЙОРК, Н. Й.

Братство Українських Січових Стрільців — СТАНЦІЯ І ДІТРОІТ — **ПІД ПРОТЕКТОРАТОМ ОБИДВОХ ВІДДІЛІВ УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ в ДІТРОІТІ** **СВЯТОЧНУ АКАДЕМІЮ** присвячену 45-м роковинам Листопадового Чину в неділю, 3-го листопада 1963 року в год. 4-й по пол. в ШКІЛЬНІЙ АВДІТОРІІ при вул. МкДугалл В МІСТЕЦЬКІЙ ЧАСТИНІ беруть участь: Юночий Квартет з Торонто „ВЕРХОВІНА“ та ВП. П. К. БРАНКА-КРИВУЦЬКА А. ЛЕГЕТА, І. РЕПЕТИЛОВИЧ, Л. ТЕРЛЕЦЬКА та ПЛАТОВА МОЛОДІ.

КЛУБ КРУГЛОГО СТОЛА в НЮ ЙОРКУ ПОВІДОМЛЯЄ, що в П'ЯТНИЦЮ, 1-го Листопада 1963 року о год. 7:15 вечора в залі Українського Інституту Америки 2 Іст 79-та вулиця в НЮ ЙОРКУ виголосить о. д-р Мелетій СОЛОВІЙ, ЧСВВ доповідь на тему: **ВАТИКАН, СОВОР І ДІЯЛОГ** Після доповіді дискусія. Членів та зацікавлених гостей запрошує Управа Клубу. Управа Клубу вибачається, що деяких членів повідомлено картками про те, що доповідь відбудеться 8-го листопада. З незалежних причин від нас, доповідь перенесено на 1-го листопада.

Український Студентський Тижень в Монтреалі

Вже понад десять років в першій половині місяця листопада відбувається в Монтреалі „Український Студентський Тижень“, метою якого є інформувати чужоземну українською молоді про Україну, її історію, культуру, мистецтво й змагання за свободу.

Спочатку його організували студенти Мекгільського університету, а від двох років його влаштовують спільними силами української студентської групи двох університетів Сер Джорж Вільямс й Мекгільського, при яких існують українські студентські клуби. Кожнорічний „Український Студентський Тижень“ був завжди одною з найкультурніших імпрес осіннього сезону, який притягує не тільки студентів згаданих університетів, але й багато позауніверситетської публіки.

В програмі Тижня ознайомлювано публіку з культурними надбаннями українського народу — народним мистецтвом, цікавими творами передових українських образотворчих мистців й скульпторів, влаштовувалося за вжиди концерт з участю визначних українських мистців, як п'яніст В. Максимович, оперний співак Міро Скала-Старичук, піаністка Люба Жук, скрипаль Євген Гусарук, Нестор Гордодовенко з своїм хором „Україна“ та багато інших. Коли уявити собі, що такі імпреси пов'язані з вели-

кими фінансовими труднощами, то студентам належить признання за їх віддану працю в підготовці цих імпрес.

Цьогорічний „Український Студентський Тижень“ відбудеться від 10-го до 16 листопада з багатою програмою. Великою новиною для Монтреалю буде вперше виступ Капелі Бандуристів з Дітроїту, під кер. П. Поталенка, який відбудеться два рази в неділю в Плато Гол.

Від понеділка до середи відбудеться в Мекгільському університеті виставка українського народного мистецтва, на якій покажуть різноманітні народної творчості в поодиноких територіях України. Від вівторка до четверга відбудеться виставка українського мистецтва, в Сер Джордж Вільямс університеті, що має загальний характер й заступленими всіма діяльними мистецтва.

На закінчення Тижня заплановано великий бал в одному з найгарніших готелів метрополі — „Рояль Ембассі“.

Марія Логун

Після промови головною прокуратора Роберта Ф. Кеннеді в Палаті Правникої Комісії пов'язався вигляд на те, що Палата Репрезентантів ухвалить в цьому році законопроект про охорону громадських прав. Але немає ясних виглядів на те, щоб Сенат прийняв закон про громадський права, бо південні демократичні сенатори мають виступити за допомогою довгих промов.

НОВА ПОЯВА! НОВА ПОЯВА! СОФІЯ ПАРФАНОВИЧ НА СХРЕЩЕННЯ ДОРОГАХ Повість, 417 сторінок з Ілюстраціями, у твердій обкладинці. Ціна 5 доларів. Це мемуарна повість, в якій ви окрім авторки найдете себе в обличчя Північної війни, в трагічного закінчення та наслідків для нашого громадянства, що емігрувало поза межі наших земель. **Замовляти: S. Parfanowych, 3347 Grant Ave., Detroit, Mich. 48212**

Відійшов Вуйко...

По смерті великих людей пишеться в нас довгі некрологи, згадується їхні заслуги, пишуть на них учать нас, як жити й працювати для свого народу і для людства взагалі. Це слушно! Але слушніше подавати читачам згадки про сиріх людей, що ходили поміж нами, жили з нами й працювали, виконуючи часто чорну, звичайну працю, до якої життя ми звикли, і в тій щоденності ми не добирали їхньої величч. Часами ми думали, що вони такі самі як ми, може трошки й більші, а може лише дивак, що не зміг жити для себе, не збагачуючись, хоч час і на кількогодішній сон часу бракує.

Такий був він, мій вуйко, а пізніше „вуйко“ для багатьох — багатьох. За нашим прикладом кликали його так по-воприбулі, пізніше й інші, малочасні молоді за нього. Пригадує, коли і сл. п. п. сенатор В. Вал, стискаючи руку на прощання, сказав: „Доброго вечора, вуйку!“ Тепер я „вуйко“ для цілої Канади, пане сенаторе, відповів усміхнений „вуйко“.

Це жовта про сл. п. Івана Данича. Хто його не знає? Не лише члени й симпатичні УНО й Б.О., яких він був співзасновником і незаступним членом. Не лише члени української католицької церкви в Судбурах, де він мовився і слухав Службу Божу, яких ніколи не опускав. Знають його українські організації Канади, Європи і ЗША, на потреби яких він усе відгукувався швидко. Ми свідомо вживали слово „вуйко“, бо воно відповідало правді.

А тепер він відійшов, по довгих, тяжких і терпеливих. Пили ці рідні, коли його тіло, його скромна фізична постать, лежить в похоронному заведенні. Приятелі, а йому всі приятелі були, він ворогів особистих так не мав, якщо не брати під увагу ворогів його народу і його віри, що лише починають відшукати його. Книжки квітні за квітками довкола домовини. Між ними прекрасний тризуб, скомбінований із срібно-жовтими, фалдованими стаями, від родини Лудовичів. З'являються приятелі й Родина з поза Судбура, яких привела ця трагічна вістка про його смерть.

Писати про його трагічне життя? Воно ж будуче, то ж кілька фактів.

Народився він 30-го березня 1897 р. в Козівці, коло Тернополя. Малим хлопчиком став сироткою, померла мати. Батько одружився втрьох і мав чотирьох дітей, з яких він був найменшим „привидом“, а то й без них. Батько хотів рятівати ситуацію, але не все успішно. Ні, дорогі мої читачі, сестри Катерини він не мав, бо це не відписи в Шевченковій біографії, зрештою покійний не дозволив би на це порівняння. До школи ходив у Козівці, а після в Тернополі до гімназії. Війна перешкодила в його студії, а Батьківщина

кличе. Бореться за її незалежність волю в рядах УГА і з нею переходить в криваві пилки: чотирьохтисня смерті, ЧУГА, польський полон. Описав доповнив середню освіту мав учительський диплом, але посади не дістав. Працював на батьківській ріллі і з молодечим запалом та завзяттям поринув в громадсько-суспільні і політичні праці в своєму родинному селі. Політичні шкани змусили його покинути рідні землі й у 1928 р. приїхав до Канади.

Тут переробив його офіційну біографію, вона зрештою у факти небагата, зате вона — насичена змістом, працею, посяганням, жертвенністю... Правдоподібно про нього писатимуть інші, що з ним жили, працювали, творили з хатоси й посиленою ворожого, передусім комуністичної пропаганди, форми нового життя, організації з національними ідеями, вливали в ці форми життя, зміст, що запаливав заблудливі душі, — допомагав зневіреним і невпевним, знаходив певний шлях. Чи це була його праця в Саскатуні, Вінніпегу, чи від 1928 р. в Судбурах, її зміст був все той самий. Ні, він на верхи не висувався. Уважав, що на долах є більше праці, що гущі краще прорубувати з землі, азіати в руки тяжку сокиру.

Не було, мабуть, проведено ні одної важливішої акції, де б він не брав участі, не враховуючи власних пожертв, які часто були великі, як його готівка в даху пору. Його активність у різних комітетах, в кооперативі, кредитивці, Народному Союзі, КУК, хорі, драматичному гуртку й інших, змушували покійного колись бити з засідання на засідання. Згадані організації і гуртки, як теж очевидно УНО і Б.О., забрали весь його час, „розкрадали ніч“, як любив говорити.

А проблема скитальців? Кажи, що самий тоді вдовольнявся часто лише спідняком і вечерю, бо с ініці, що більше потребує. Своєї великої заощадженості теж залишав для рідних за океаном та на народній і церковній цілі.

В січні 1962 р. захворів на серце, а в червні ц. р., лікарі, коли відірвали його нутро, ствердили недугу рака, що набрав уже великого спускошення. Хворий не знав причини своєї недуги й до кінця вірив, що житиме. 29 серпня, його великий дух покинув спрощене тіло. Вуйко відійшов від нас, перебувши тяжкі терпіння.

Кілька днів перед смертю, сказав один з його приятелів: „Я знав трьох людей, на яких життя я вчився, як бути українцем, це інж. В. Косар, Ір Гуляй та Іван Данич. Їхнє життя чисте, як асенья квітка“.

Мабуть помилився мій любий приятель, с іх навесно більше, але покійний Іван Данич є одним, що від нього ми кожний навчались, як бути українцем.

Степан Стасюк

3 діяльності 204-го Відділу УНСоюзу ім. Агнія Гончаренка в Нью Йорку

12-го жовтня 1963 р. в 1-й год. вполудне відбулася Панахида по бл. п. Василеві Гасіві, буши, секретареві 204-го Відділу, яку відправили в укр. православній церкві Всіх Святих при 11-й вул. в Нью Йорку о. парох протосей Семен Галюк. На Панахиді, крім найближчої родини покійного, то є вдови, 2 доньок і сина, присутні були члени Відділового уряду.

Після Панахиди Уряд та Контрольна Комісія Відділу відбули в церковній залі засідання, яким проводив голова Відділу, Павло Марко, що

недавно повернувся з подорожі по Україні.

На засіданні подано інформації про збори Окружних Союзів Відділу УНС, де обговорювалося справу присвоєння нових членів, нову забезпечену полісу від випадку — акциденту громадян, Ювілей „Свободи“, який має відбутися в грудні з бенкетом та виставкою, в Укр. Нар. Домі, на що можна вже набувати білетів в нового секретаря д-ра Василя Палідова. Поручено справу скликання Річних Зборів в грудні й річної контроль, обговорено тем бужучі справи.

Хрестоматія української літератури

у видавництві Манітобського університету

Славистичний Відділ Манітобського університету в Вінніпегу видає хрестоматію української літератури п. н. „Рідні і в Славик Літературі: Текст і Юкрейніан“ в опрацьованій проф. Я. Рудницького. В передмові подано періоди зацію історії української літератури (англійською мовою): 1) Стара Русь (старо-український період) XI-XV ст.; 2) Середньо-українська література — XV-XVIII ст.; 3) Нова доба — XVIII-XX ст. До старо-українського письменства віднесено твори Митрополита Іларіона Київського, „Слово о полку Ігоревім“, Літопис; до середньої доби віднесено історичні пісні, твори М. Довгалецького, І. Мазепи,

Гр. Сковорода; між авторами нової доби є І. Котляревський, М. Шашкевич, Т. Шевченко, П. Куліш, І. Франко, Л. Українка, П. Тичина, Ю. Клен, Б. І. Антонович та М. Рильський. Під кожним текстом подано аналітичні питання, теми до дискусій й письмових опрацювань.

Всі тексти надруковані великим чітким друком позначено наголосами на словах і назвах. Ця нова хрестоматія призначена для однієї з наочних в інших курсах українознавства, а теж і для університетів та колегій. Видано її Видавництвом Манітобського університету при фінансовій допомозі піонера Носифа Дзюбка.

ПЕРЕЛІТ ДИВІЗІВ З ЗДА ДО ЕВРОПИ

Американські воїни, перекинені летунським шляхом з Техасу до Західної Німеччини в ході так званої „Операції Перевозу“, висіли з транспортних літаків та перебрали важку зброю, яка вже очікувала їх, розкладаючи біля Ліндштула в Західній Німеччині шатра для переночування. У тій операції перекинено впродовж 72 днів цілу 2-гу панцерну дивізію з Техасу до Західної Німеччини, разом 14.500 старшин і воїнів.

П'ятий Лемківський З'їзд...

(Закінчення з 1-ої стор.)

Ярослав Падох. В дискусії порушено багато справ, передусім справу дальшої появи „Лемківських Вістей“, які вже шостий рік виходить під редакцією й заходами ред. Степана Жеженюка. Цю лемківську газету видає йонкерський відділ ООЛ. Після дискусії та звітів поодиноких Відділів Організації, яких вона має двадцять, односторонньо схвалено абсолютну управу з особливою підмогою за успішну діяльність та обрано нову управу під проводом відомого лемківського діяча, Юліана Котляра, дотеперішнього містоголову. Дотепер, голова проф. Сківртинський з особливих причин погодився залишитися в управі на пості містоголови й референта культурних справ, в тім числі лемківського музею й лемківського збірника, який підготується під головуванням проф. Богдана Загайкевича. Крім згаданих до управ ввійшли Павло Хариджак, Василь Скоцький і Теодор Копка — містоголови, Корнелі Вабяк і Степан Дудра — секретарі, Мих. Фарбенцеф — фін. секретар, Ст. Барна — реф. допомоги, Теодор Висичко — касир та члени А. Пужок, А. Шкірка, П. Русенко, Д. Мерепа і Т. Гуляй.

До контрольної комісії ввійшли Ярослав Падох — голова та Іван Ротко, Мих. Кавчак, Юрко Ковальчик і Андрій Бочневич — члени. До товаришського суду обрано: Я. Гуру, Петра Манька, Петра Жидовського і Методія Медуха. На внесення новообраного голови схвалено ряд резолюцій. В часі з'їзду і святкової лемківської вечери після наради

промовляли лемки, які недавно прибули з Лемківщини або з польського заслання. Вони поведили жалюгідні речі з понацістського концентраційного табору в Освенцімі, де згодом поляки держали велике число українців. Деякі з них не бажали виявлення їх імен з уваги на безпеку їх родин. Лемківський з'їзд вітали представники Союзу Українок Америки (п. Ірина Падох), Українського Народного Союзу (Я. Падох), Провінції (Ст. Спринський), УВАН (проф. Д. Горнякевич, 46 Відділу УНІПомочі (п. Луканец). Написали також писемно привітали від голови УРСОУ п. А. Валяка, проф. Мих. Дудри, о. Вол. Рабія, Володимира Лесяка і інших. В часі з'їзду виступили двоє доповіді про лемківське містечко проф. Даміана Горнякевича та про лемківський збірник проф. В. Загайкевича. Як завжди дуже жертовні лемки — учасники з'їзду склали 220 дол. на лемківські та інші національні цілі. В часі з'їзду відбулася виставка знімків лемківських будівель, передусім старезних церков та новітніх народних домів і шкіл, з яких багато по-варварськи знищено і, як доходить нові вісті, далі планують нищити. Цей новий Лемківський з'їзд (з'їзди відбуваються щодня роки) — виявив не тільки велике прив'язання лемків до їх вужчої батьківщини, яка в останніх десятиріччях жорстоко постраждала, але й їх вперту, типову лемківську, працю й жертовність з метою допомогти лемкам в краю і на засланні відіскати в майбутньому лемківську землю для всієї України.

Американські влади на Вселенському Соборі — за рівність всіх людей

Рим. — Єпископ Роберт Е. Трейсі з Бейтон Жуж в Луїзіані виступив в минулий четвер 24 жовтня ц. р. на Вселенському Соборі з палким закликом, щоб до дискусійного декрету „Про Церкву“ додати такі постанови, яка не залишала б найменшого сумніву, що Католицька Церква засуджує всяку нерівність людей різної раси, національності, суспільного стану чи статі, як річ суперечливу з основними принципами віри. Єпископ Трейсі був у цій справі ретичним всіх американських влади. У Римі с тепер 178 американських єпископів, архієпископів і кардиналів, а загалом з їх 236. Важливість виступу на

званого списком підкреслюється фактом, що він походить з того південного стейту, в якому все це расові фанатизми мають поважні впливи і через те нема там у життєвій практиці повної расової рівності. Кажучи про конечність збереження рівності рас, названий єпископ свідомо говорив про колір шкіри, звернувши потім увагу у розмові з журналістами, що деякі мурини мають лєнішу шкіру, як багато індійців та ще загальні колір шкіри не поцікавляється з поняттям раси. Виступ єпископа Трейсі був оплескуваний членами Вселенського Собору, дарма що правильний наряд Собору виключає оплески.

Сенатська Комісія звітує про стан медичної допомоги для старших

Вашингтон. — Сенатська Підкомісія в справах здоров'я старших осіб 28-го жовтня опублікувала свій звіт про те, як діє закон Керра — Мілса в справі медичної допомоги старшим особам і ствердила, що ця допомога є недостатньою, бо вона тільки частинно розв'язує справу медичної опіки над 18 000 000 осіб у віці понад 65 років. Опублікування цього звіту вважають за початок боротьби уряду за те, щоб Конгрес в 1964-му році ухвалив урядовий законопроект в цій справі, який ще минулого року внесено до Конгресу. Згідно з цим проектом старші люди мали б діставати медичну опіку в рамках соціального забезпечення, а фонди на це йшли б із збільшених вкладок до соціального забезпечення. Закон Керра — Мілса з 1960-го року передбачав медичну опіку для тих старших осіб, які некажуча, що вони не мають жадного майна. Хто має опідастий, то безплатну опіку може дістати аж тоді, коли зужис всі свої гроші. Згідно з цим законом Керра-Мілса стейти дістають від федерального уряду на медичну опіку над старшими, скільки самі видають на цю цілі. Американське Лікарське Т-во підтримує закон Керра-Мілса, гадаючи, що він вистачальний поруч приватних агенцій, які забезпечують на медичне лікування.

Проблема українського шкільництва в Клівленді-Пармі...

(Закінчення з 1-ої стор.)

тут існують, або є заступлені, всі українські організації та установи, які давніше централізувалися на т. зв. „сайд-сайд“. Коли йде про наше приватне шкільництво в Клівленді, то діє там Рідна Школа ім. Т. Шевченка українських православних парафій (200 дітей), а на сході Клівленду почала свою працю двокласова Школа Українознавства Т-ва Рідна Школа, яка існує при українській церкві св. Марії. — Треба організувати українські відділи в публічних бібліотеках та розбудувати поліції на українську; треба домагатися включення української мови у вечірніх школах, та допомогти розбудувати їх, про вірити можливості створення в комунальному коледжі на Пармі катедри української літератури і історії.

П. В. Бріггіс сказав так: „Ще ніколи не було в Америці такого великого зацікавлення та потреби в добрих школах, в добром навчанні та вихованні, як саме сьогодні. Я думаю, що українці, краще чим інші народи, розуміють та підтримують нашу вишкільну політику, бо вони, українці, не мали тої свободної школи і можливості навчання своїх дітей в режими під окупацією. Світ, сьогодні, повстає проти комуністичної небезпеки. Світ вже знає, що добре, свободне виховання і вишкіл дозволять народам краще розвинути, та перешкодити зводити мільйони на ідейні й політичні манівці; світ знає, що добра школа допомагає розвинути свої боді людини, і бореться проти її поневолення. Тому я з прискипістю стверджую, що також українська громада на Пармі краще з інших розуміє нашу почини й допомагає нам, бо тим робом допомагає своїм власним дітям. Я знаю, що українська молодь вчиться української мови, історії культури, і тим вона спричиняється до

збагачення культури загалом. Може та молодь колись візьме провід у світових проблемах у свої руки? Ми не можемо сьогодні піддавати їй готівку, але ми мусимо, навчати її, виховати її, щоб вона могла колись робити правильні рішення“.

На прикінці П. В. Бріггіс просив передати українській громаді на Пармі сердечну подяку від імені його та цілої Шкільної Ради за ту співпрацю і допомогу, яку вона дала публічному шкільництву в останніх роках, та тією дорогою звертається до української громади із апелем — допомогти в дальшому розбудувати нашу шкільну систему, і під час виборів, у виторок 5-го листопада 1963 р. позитивно проголосувати за подорожню шкільництву в сумі \$3.250.000. (скул-бонд-ісею). При тому П. В. Бріггіс зазначив, що проголосувати тих трьох і чверті міль. на шкільництво не обтяжує громади новими податками.

Коли ж йде про вибори у виторок, 5 листопада то, із погляду на українські потреби, зокрема на нашому шкільному фронті, ми пропонуємо підтримати на Пармі такі кандидатури: адвоката Андрія Бойка, на пост правного дорадника і оборони міста Парми, та Володимира Шинку, на радного м. Парми від загальних справ; оба згадані відомі громадяни, активні в Лізі Українців на Пармі та прихильники наших шкіл українознавства. До управи шкіл на Пармі (Парма Скул Бордин) пропонуємо вибрати Роберта В. Бровна мол., який вказався не лише прихильником, але допомогчим в організації нашої Школи Українознавства, коли був на пості голови управи шкіл в Пармі.

ДО ВИНАЙМУ

7 КИМ. АПАРТАМЕНТ до винайму. \$90.00 місячно. 178 вул. біля Бронкс Зоопарку. 5-й другі апартаменти. DRUBA REALTY CORP. 3450 Broadway N. Y. C. (між 140-141 вул.) Tel.: AU 1-0194

REAL ESTATE

ASTORIA ДВА — 6 рох. мур., мармурові сходи, басейн, нове оліанне опріання, укр. дільниця, дохід — \$8.500. Ціна — \$59.000. 3 рох. мур., оліан, сабейн, 5, 6, 6 і 3 у підвалі, басейн, город, \$35.500.

MARATHON REALTY CO. 51-87, 32nd St. (near Broadway) ASTORIA, L. I. YE 2-3550 Патати мгр Остап ОІРЧУК

ОКАЗИННО НА ПРОДАЖ 45 акрів землі, 2000 стп до головної і окружної дороги, вода, електрика, трейлер будоцез і потік. Оказіно тільки \$8.500. 5 модерних і 7 модернізованих бангал (20 родин), великий басейн фільтрувальний, сорок 200 x 400 стп, резервуар води і артезіська студія, прекрасна річка і потік на власному ґрунті, театральна зала, споживча крамниця, 35 акрів землі, 1000 фронту до дороги, 2 хвилин від гайнею, 5 хвилин від летастарського з'їзду на Мінеапіс та 5 хвилин від Союзівців. Оказіно тільки \$37.000.

15 кімнатний дім в горах в першорядному стані. Ціна — \$8.000. Stephan OLEKSIW P.O. Box 348, Kerhonkson, N.Y. Tel.: 7692

НАЙНОВІШЕ ВИДАННЯ!

Михайло ОСТРОВЕХА:

Грозна Налини в Українських Січових Стрільцях

Обкладинка й нарис Едварда Козака. Сторін: 132 • Ціна: \$2.00 Замовлення і належність (чеками або поштовими переказами) надіслати: „SVOBODA“ — P. O. Box 346 — Jersey City 3, N.J.

ПРАЦЯ: HELP WANTED FEMALE: ПОТРІБНА СЕКРЕТАРКА СІМІ „СВОБОДА“ прийме на постійну працю, на корисних умовах, вправну українську секретарську с і л у. Випиши листи на українській друкарській машині необхідне. Зголошення, з поданням кваліфікацій та короткого життєпису, вислати до „SVOBODA“ P. O. Box 346 JERSEY CITY, N.J.

ПРАЦЯ: MALE & FEMALE

Nurses—Registered

For surgical nursing practice and research. Part time, full time, per diem or staff. Details negotiable. Tuition refund. Initial lodging in New York Hotel.

Apply to Mrs. Eleanor Lofja, R.N. ALBERT EINSTEIN COLLEGE OF MEDICINE Lincoln Hospital Division 333 SOUTHERN BLVD Bronx 54 CY 2-9200 Ext. 250 Pelham Bay Line IRT 143rd St. Station.

ФАБРИЧНА ПОМІЧ МУЖЧИНІ І ЖІНКИ

Різноманітна праця, всі умови користі, вкл. платні свята, „blue cross“, пенсія, вакації, хворобове. Постійна праця + овертайм. Alpha Industrial Service 1600 W. ELIZABETH AVE. Linden, N.J. Tel.: WA 5-2200

BUSINESS OPPORTUNITY

FLOOR WAXING SPIC & SPAN BUSINESS вкл. 1951 р. Plymouth Station Wagon, машина до вакуумної, мішки до чистення і т. д. Добра бізнес, вкл. наск. праця 3-4 місяця. Праця чекас. Продається з уваги на другий бізнес. \$1.500 на скорий продаж. Телефон власника FI 1-0593

DRUG STORE

BEDFORD STAYESANT, дуже рухлива дільниця, \$65.000 оборот + доск. можливість розросту. Тепер 6 днів в тиждні. Засн. понад 5 років, \$200 рнт. Ідеаль. для партнерів. Потрібно \$10.000 готівки. Ціна на скорий продаж. Треба оглянути, щоб оцінити. Навпроти великий проєкт. Телефон власника EV 4-9863

ДЕЛІКАТЕСЕН — ГРОСЕРІЯ

Приготування на прийняття — \$3.000 + тиждень. Ідеально для спільників. 7 днів в тиждні — Canagale, Brooklyn, новий центр склепів. Доск. купно. Треба оглянути. Ціна на скорий продаж, чуд. можливість. Смітс. Tel. власника RN 4-1161

ДЕЛІКАТЕСЕН — ГРОСЕРІЯ

Brooklyn, продаж з втратою. Довго постал. бізнес, повне влаштування, відп. для подружжя, апар. 6 днів в тиждні, бере тепер \$400-\$500, можливість розросту, доск. купно, треба оглянути. Ціна на скорий продаж. Tel. власника NY 6-1105

UPHOLSTERY BUSINESS

Мусить продати через недугу. Добре поставлений бізнес в Staten Island + будинок з апартаментом. Прод. з втратою за \$28.000. Доск. купно. Огляньте. Annette C. CIRBUS 74 RICHMOND AVENUE Staten Island 2, N.Y. GI 2-3319 — 0922

ОВОЧЕВА І ЯРИНА КРАМНИЦЯ

Повне влаштування. Добре положення. Мусить продати з втратою через недугу. Ідеально для подружжя, добра нагода. 17-14 — 2nd Ave. (near 89 St.) New York, N.Y. Owner FI 8-5118

НАГОДА НА ШЛЕ ЖИТТЯ 8 VAMCO COIN — OP.

Машина до сухого чистення, на те зовсім нові. За менше як 50% від оригінал. ціни. Продаж з втратою. Треба оглянути, щоб оцінити. Смітс. Call 516 JU 7-2451

PARCA Company ОБСЛУГОВУЮТЬ 48 E. 7th St. Tel.: GR 3-3550, New York City МАШИНИ ДО ПИСАННЯ: англійські — українські від \$50.00.

ВИСЛІКОВЕ БЮРО Roman Parcel Service

141 2nd Ave., New York City Tel.: GR 5-7430

ПАНЧІ з одгом і хартею, апар., холодильні, машини до шиття, мотоцикли, ровери, машини до пращи.

THEATRE — MOVIES

ЧЕТВЕРТИЙ ТИЖДЕНЬ

Випуск Артіно! Зворушливі і незабутні мистецтві картини безсмертного роману ЛЬВА ТОЛСТОГО відбиті у фільмі Швейцера: ВОСКРЕСЕННЯ Артіст малого театру С. Матвеєв в ролі князя Нехлюдова, Т. Соміна відігравала одну з найскрасніших і найважливіших жіночих персонажів Толстого — Катюшу Маслову.

CAMEO THEA.

8th AVE., near 44th Street JU 6-3534

FOR SALE

НА ПРОДАЖ

Відходить на пенсію. Знаряддя і влаштування. Досконало для будівництва і мундир, який кохав відкрити свій бізнес. Продається по умір. ціні. Телефон власника HO 8-1313

ЗЕЛІ, ЯКІ БУЛИ УЖИВАНИ ВІД ТИСЯЧ РОКІВ І ПРИНОСИЛИ ПОЛЕГШУ ПРИ БАГАТІХ НЕДОМАГАННЯХ

ПОРУЧАЄМО ТАКИ: На ревматизм — Elde Root 100 пігулок — \$4.00; На болі в шийці і міхура — Nebkars No. 85 — 100 пігулок — \$4.00;

На високе тиснення крові — H.B.T. — 100 піг. — \$4.00; На нерви — зелений пігулки No. 91 — 100 піг. — \$4.00; При „змішаних“ — Hot Flashes Com Seal Com round піг., 100 — \$4.50; При запаленні жовчного мішочка — GBT пігулки — 100 — \$4.00;

При болях в шийці Ulcarie — скопченний екстракт зел. — 1 1/2-місячне лічення — \$6.50.

KIENL PHARMACY, Inc.

Заснована 1851. Chemists and Druggists 109 3rd AVENUE поміж 13-ю і 14-ю вул. NEW YORK, N. Y.

FUNERAL DIRECTORS

Theodore WOLININ, Inc. Директор Похоронної Заведення 123 EAST 7th STREET NEW YORK, N. Y. (9) Tel.: GR 5-1437 СОЛІДНА ОБСЛУГА.

Lytwyn & Lytwyn

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS AIR CONDITIONED Обслуга ШИРА І ЧЕСНА. Our Services Are Available Anywhere in New Jersey. 801 SPRINGFIELD AVENUE NEWARK, N. J. IRVINGTON, N. J. ESsex 5-5555

Петро ЯРЕМА

Займається Похоронами в БРОУК, БРОУКЛІН, NEW YORK І ОКОЛИЦЯХ. Контрольована температура. Модерна каплиця до ужитку ДАГОМ.

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET NEW YORK, N. Y. Tel.: ORchard 4-2568

